

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.1.2017
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb a související správní prostředky

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 439 final}

{SWD(2016) 442 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Služby se na HDP a zaměstnanosti v EU podílejí přibližně 70 %, proto je pro vytváření pracovních míst a růst v EU nesmírně důležitá podpora konkurenceschopnosti trhů služeb EU. Směrnice o službách, jež byla přijata v roce 2006, uvádí obecná ustanovení, která usnadňují usazování poskytovatelů služeb a posilují jejich schopnost poskytovat přeshraniční služby na jednotném trhu. Směrnice vedla v členských státech EU k řadě reforem a během deseti let přinesla zvýšení HDP EU odhadem o 0,9 %.

V oblasti růstu a pracovních míst však stále ještě máme značný nevyužitý potenciál. Trhy služeb EU by těžily z rychlejšího růstu produktivity a efektivnějšího přidělování zdrojů. Podíl přeshraničního obchodu a investic v odvětví služeb je nadále nízký. Odstranění zbývajících překážek, které stojí na cestě k intenzivnějším přeshraničním aktivitám v oblasti služeb, přispěje k posílení hospodářské soutěže, což přinese větší výběr a příznivější ceny pro spotřebitele, jakož i více inovací. Řešení těchto překážek v rámci, který byl již stanoven směrnicí o službách, nabízí potenciál dodatečného navýšení HDP EU o 1,7 %¹. Lépe fungující trhy služeb navíc budou mít pozitivní vliv na konkurenceschopnost průmyslu, neboť výrobní sektor EU je důležitým odběratelem a konečným uživatelem v odvětví služeb. Služby ve skutečnosti činí 40 % hodnoty konečného produktu v EU. Konkurenceschopný výrobní sektor tudíž závisí na dobře fungujících trzích služeb.

Proto Evropská rada zdůraznila, že „při vytváření nových pracovních míst, podpoře produktivity a zajištění atraktivního prostředí pro investice a inovace bude zásadní dosažení hlubšího a spravedlivějšího jednotného trhu“². Jednou z deseti priorit Evropské komise je lépe fungující vnitřní trh. Ve strategii pro jednotný trh, která byla přijata v říjnu 2015, Komise oznámila řadu opatření, díky nimž se má jednotný trh služeb bez hranic stát realitou³. Cíl je jasný: omezit překážky, a usnadnit tak poskytovatelům služeb, aby využívali nových obchodních příležitostí při současném zaručení kvalitních služeb pro zákazníky. Tento návrh navazuje na strategii pro jednotný trh.

Směrnice o službách stanoví vyvážený právní rámec pro dosažení těchto cílů. Zajišťuje, aby byly vnitrostátní právní předpisy nediskriminační, opodstatněné a přiměřené, a plnily tak cíle veřejného zájmu. Kromě toho vyžaduje, aby členské státy omezily překážky administrativní povahy, které v praxi poskytovatele služeb odrazují od přeshraničního působení. Směrnice o službách ani důležité zásady, které jsou v ní stanoveny, tímto návrhem nebudou dotčeny.

Tyto zásady, jež směrnice o službách zavedla, umožnily pozitivní vývoj směrem k lepšímu fungování trhů služeb EU. V řadě klíčových odvětví služeb se však stále objevuje řada překážek, které brání větší integraci jednotného trhu. Jedná se především o čtená odvětví služeb pro podniky a o odvětví stavebnictví, v nichž pro poskytovatele služeb není vždy snadné využívat obchodních příležitostí v jiných členských státech. Při rozšiřování svého

¹ Evropská komise, „Update on the study on the economic impact of the Services Directive“ (Aktualizace studie o hospodářském dopadu směrnice o službách), 2015.

² Závěry Evropské rady, 28. června 2016.

³ Sdělení Komise s názvem „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky, 28. října 2015.

působení do zahraničí čelí administrativním překážkám. To se potvrdilo prostřednictvím rozsáhlých kontaktů s poskytovateli služeb⁴.

Jakmile se poskytovatelé služeb snaží proniknout do zahraničí, potýkají se se složitými administrativními postupy. Ty se vyznačují mimo jiné nedostatkem jasnosti ohledně způsobu dodržování stávajících pravidel, která společnosti, zejména malé a střední podniky, odrazují od toho, aby se pokoušely využít obchodních příležitostí v jiných členských státech. Podle poskytovatelů služeb je obtížné získat informace o použitelných regulačních požadavcích a postupech, které je třeba splnit pro získání přístupu na trh jiného členského státu. Vnitrostátní pravidla se navíc často vztahují pouze na vnitrostátní situace, aniž by v nich byly vysvětleny způsoby jejich uplatnění na poskytovatele služeb z jiných členských států EU. Poskytovatelé služeb, kteří se pokoušejí trvale usadit v jiném členském státě či dočasně poskytovat přeshraniční služby, jsou tedy toho názoru, že pochopit to, jaká pravidla je třeba uplatnit a jak, je často obtížné. Administrativní formality, které je třeba v různých členských státech splnit, jsou pro poskytovatele služeb často složité a nákladné.

Cílem evropského elektronického průkazu služeb je tudíž omezit složité administrativní postupy pro poskytovatele služeb, kteří chtějí rozšířit své činnosti do jiných členských států. Současně se tímto průkazem zajistí, že členské státy budou moci uplatňovat odůvodněné právní předpisy. Průkaz by byl poskytovatelům služeb k dispozici na dobrovolném základě jako alternativa pro prokázání souladu s použitelnými vnitrostátními pravidly. Poskytovatelům služeb umožní, aby pro splnění formalit potřebných pro rozšíření činnosti do zahraničí využili zcela elektronického postupu na úrovni EU, a tím jim nabídne větší právní jistotu a významně omezí složité administrativní postupy. Pomocí elektronického průkazu budou mít možnost vyhnout se administrativním překážkám, například nejistotě, který z požadavků se uplatní, dále vyplňování různých formulářů v cizích jazycích, překladům, osvědčením nebo potvrzením pravosti dokumentů i jiným než elektronickým procedurálním krokům. Úspory nákladů na formality, které spadají pod postup týkající se elektronického průkazu, by byly ve srovnání se současnou situací velké a představovaly by až 50 %, či dokonce více⁵.

Pokud poskytovatel služeb hodlá poskytovat přeshraniční služby dočasně, elektronický průkaz by vydal domovský členský stát. Hostitelské členské státy by měly mít možnost vznést proti vydání elektronického průkazu námitky v případech, kdy jim to směrnice o službách již umožňuje, a sice z jednoho z naléhavých důvodů obecného zájmu uvedeného v článku 16. Po vydání elektronického průkazu by poskytovatel služeb mohl poskytovat dočasné přeshraniční služby v hostitelském členském státě. Rozhodovací pravomoci hostitelských členských států zamítnout žádost o evropský elektronický průkaz služeb zůstávají odpovídajícím způsobem nezměněny v souladu s článkem 16 směrnice o službách.

Pokud poskytovatel služeb hodlá poskytovat služby prostřednictvím pobočky, agentury nebo kanceláře v jiném členském státě, elektronický průkaz vydá hostitelský členský stát. V takovém případě by poskytovatel služeb stále žádal o elektronický průkaz u orgánů své domovské země, které by si ověřily, zda je poskytovatel služeb na území této země usazen v souladu s jejími použitelnými pravidly. Avšak v druhé fázi by orgány domovských členských států zahájily postup s příslušnými správními orgány hostitelské země, aby těmto orgánům umožnily ověření toho, zda poskytovatel služeb, který žádost předložil, splňuje

⁴ Včetně devíti pracovních seminářů, které Komise zorganizovala s poskytovateli služeb v přeshraničních regionech.

⁵ Pracovní dokument útvarů Komise „Posouzení dopadů připojené k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb a související správní prostředky“, 2017.

regulační požadavky hostitelské země v souladu se směnicí o službách. Tím by se zamezilo nerovnému zacházení mezi tuzemskými a zahraničními poskytovateli služeb. Elektronický průkaz by poté, co bude vydán, svému držiteli umožnil, aby služby v dotčeném hostitelském členském státě poskytoval prostřednictvím vedlejší provozovny (formou pobočky, agentury či kanceláře).

Evropský elektronický průkaz služeb sleduje podobný záměr jako evropský profesní průkaz (EPC), s nimiž jsou orgány členských států již obeznámeny. EPC je k dispozici od ledna 2016, přičemž došlo ke značnému nárůstu v počtu odborníků z vybraných povolání, kteří jej využívají, což potvrzuje, že tento druh zjednodušujícího nástroje svým uživatelům přináší praktické výhody. Evropský elektronický průkaz služeb i evropský profesní průkaz jsou dobrovolné elektronické postupy používané na úrovni EU. Využívání evropského elektronického průkazu služeb je pro poskytovatele služeb dobrovolné. Orgán domovské země žadatele funguje jako jednotné kontaktní místo. Fungování obou systémů navíc závisí na předem definovaných a závazných postupech spolupráce mezi domovskými a hostitelskými členskými státy, jež se provádí prostřednictvím stávajícího systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), který byl zaveden nařízením o systému IMI⁶.

Zároveň však uvedené systémy sledují odlišné cíle. EPC usnadňuje poskytování přeshraničních služeb díky uznávání odborných kvalifikací fyzických osob jakožto pracovníků či samostatně výdělečně činných poskytovatelů služeb v souladu se směnicí o odborných kvalifikacích.

Evropský elektronický průkaz služeb se týká daleko širší řady požadavků. Byl by k dispozici jak pro fyzické osoby, jež jsou samostatně výdělečně činné, tak i pro společnosti, jež chtějí poskytovat služby v jiném členském státě. Na rozdíl od EPC by evropský elektronický průkaz služeb rovněž nabídl technické prostředky pro usnadnění dodržování administrativních formalit souvisejících s vysíláním zaměstnanců na území těch členských států, které Komise oznámily, že si za tímto účelem přejí využívat systému IMI. Tato možnost využívat systému IMI v žádném případě nezmění podstatu použitelných pravidel stanovených ve směnici 2014/67/EU. Průkaz by zahrnoval rovněž pravidla usnadňující získání pojistného krytí pro služby poskytované přeshraničně.

Elektronický průkaz by pokrýval požadavky spadající pod směnici o službách, a nezahrnoval by tedy oblasti, jako je daňová a pracovní oblast a sociální zabezpečení. Orgány členských států však po držiteli elektronického průkazu nebudou požadovat poskytnutí informací, které jsou již v elektronickém průkazu obsaženy pro účely postupů či formalit, jež jsou od poskytovatele vyžadovány v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky, dále v souvislosti se soutěží o návrh či s udělením koncese, zakládáním dceřiných společností nebo registrací poboček podle práva obchodních společností a registrací v rámci povinných systémů sociálního pojištění.

Evropský elektronický průkaz služeb by se v první fázi použil na služby pro podniky a v odvětví stavebnictví, a to v rozsahu, v němž související činnosti již spadají pod směnici o službách. Obě odvětví jsou pro hospodářství EU klíčová⁷. Poskytovatelé stavebních služeb nebo služeb pro podniky často při rozšiřování svých činností do zahraničí čelí velmi složitým administrativním překážkám. Růst produktivity byl navíc v obou těchto odvětvích v posledním desetiletí velmi malý a úroveň přeshraničního obchodu a investic je omezená.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁷ Obě odvětví představují kolem 20 % HDP a zaměstnanosti v EU – Eurostat.

Větší přeshraniční hospodářská soutěž by napomohla zachovat a vylepšit konkurenceschopnost obou těchto odvětví.

Tento návrh obsahuje rovněž ustanovení o přezkumu pro účely budoucího zvážení účinnosti evropského elektronického průkazu služeb, pokud jde mimo jiné o dodržování formalit nutných pro vysílání pracovníků, a zohlednění zkušeností těch členských států, které si mohly zvolit možnost – stanovenou v čl. 6 odst. 3 tohoto návrhu nařízení – plnit příslušné formality prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Toto nařízení je předkládáno společně se směrnicí. Nařízení zavádí evropský elektronický průkaz služeb, aniž by došlo ke změně základních pravidel EU. Stanoví nástroje dostupné pro poskytovatele služeb v celé EU. Kromě toho usnadňuje řešení otázek týkajících se pojistného krytí poskytovatelů služeb působících přeshraničně. Směrnice stanoví právní a operační rámec pro evropský elektronický průkaz služeb, kterým se upravují mimo jiné podmínky způsobilosti, pravomoci domovského a hostitelského členského státu, platnost evropského elektronického průkazu služeb a podmínky jeho odejmutí nebo pozastavení.

Toto nařízení beze zbytku zachovává stávající ustanovení EU týkající se sociálních otázek, podmínek zaměstnání (zejména vysílání pracovníků, práv pracovníků a sociálního pilíře), zdraví a bezpečnosti a ochrany životního prostředí. V tomto ohledu nemění ani nezpochybňuje stávající záruky. Elektronický průkaz by poskytoval další informace o dané společnosti. Pravomoc členských států provádět inspekce na místě by zůstala zcela nedotčena. Pravidla pro vysílání pracovníků podle směrnic 96/71/ES a 2014/67/EU budou v kontextu evropského elektronického průkazu služeb i nadále uplatňována, avšak dodržování těchto pravidel bude usnadněno pomocí dalších prostředků. Pokud členské státy zavedly postupy umožňující, aby ohlášení týkající se vysílání pracovníků podle článku 9 směrnice 2014/67/EU byla podána elektronicky, navede evropský elektronický průkaz služeb držitele průkazu k příslušným vnitrostátním postupům. Poskytovatelé, kteří jsou držiteli evropského elektronického průkazu služeb, mohou toto ohlášení podat rovněž prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI, pokud hostitelský členský stát Komisi oznámil, že by měla být tato možnost pro účely vysílání pracovníků na jeho území uplatněna.

Návrh evropského elektronického průkazu služeb doplňuje rovněž ostatní politické iniciativy v kontextu služeb, které byly ohlášeny ve strategii pro jednotný trh, s cílem předcházet vzniku překážek přeshraničního poskytování služeb na vnitrostátní úrovni. Uvedený návrh v tomto ohledu doplňuje návrh směrnice [XX] vypracovaný Komisí, jenž reformuje postup, podle něhož musí členské státy oznamovat povolovací režimy a požadavky související se službami.

Tento návrh bude rovněž doplněn o iniciativu zvanou jednotná digitální brána, která byla oznámena ve strategii pro jednotný trh na rok 2017. Uvedená brána, již se týkala veřejná konzultace vedená na podzim 2016, odstraní stávající problémy podniků a občanů, kteří se potýkají s nedostatkem informací, tím, že bude integrovat, doplňovat a vylepšovat příslušné on-line informace na úrovni EU a členských států. Bude rovněž propojena s asistenčními službami. Jejím cílem bude navíc prosazování další digitalizace vnitrostátních postupů relevantních pro občany a podniky, jež uplatňují svá práva na jednotném trhu. Jednotná digitální brána by se neměla omezovat pouze na odvětví, jichž se týká tato iniciativa.

Ve srovnání s výše uvedeným by měl evropský elektronický průkaz služeb nabízet plně harmonizovaný a standardizovaný nástroj pro přeshraniční poskytování služeb, kterým by se snížily náklady na dodržování předpisů pro trhy konkrétních služeb, jimž dominují převážně malé a střední podniky. Jeho cílem je administrativní zjednodušení spočívající v zapojení

členského státu, odkud poskytovatel služeb pochází, přičemž tento (domovský) členský stát nerozhoduje o tom, jaké požadavky musí poskytovatel služeb splňovat v jiných členských státech. V rámci evropského elektronického průkazu služeb je na tomto jiném členském státě, aby podával informace o dodržování předpisů a toto dodržování zajistil v rámci předem stanoveného a plně standardizovaného postupu. Jednotná digitální brána bude s tímto postupem propojena a svým uživatelům zjednoduší jeho vyhledání.

Zavedení evropského elektronického průkazu služeb bude plně v souladu s rozvojem projektu jednotné digitální brány a bude respektovat zásady uvedené v akčním plánu pro „eGovernment“ (konkrétně se jedná o: standardně digitalizované služby, interoperabilitu jako standard, přeshraniční přístup jako standard, zásadu „pouze jednou“ a standardní podporu začlenění)⁸.

Nakonec tento návrh doplňuje politiku prosazování práva uplatňovanou Komisí, která ji vykonává souběžně s cílem odstraňovat neodůvodněné nebo nepřiměřené vnitrostátní omezování svobody usazování, jakož i svobody poskytování služeb.

Provádění tohoto nařízení bude podporováno prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), který byl zaveden nařízením o systému IMI⁹. Systém IMI může od roku 2011 využívat zhruba 5 000 orgánů; podléhá neustálým průzkumům mezi uživateli a svůj potenciál prokázal díky evropskému profesnímu průkazu zavedenému v lednu 2016.

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh na zavedení evropského elektronického průkazu služeb podle tohoto nařízení a návrh směrnice jsou plně v souladu s řadou ostatních politik Unie, zejména s těmi, které sledují stejné cíle administrativního zjednodušování a omezování požadavků uložených poskytovatelům služeb.

Zjednodušování formalit týkajících se dokumentů by úzce navazovalo na řešení, která mají být zavedena v rámci nařízení (EU) 2016/1191 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii¹⁰.

V oblasti uznávání odborných kvalifikací byl v roce 2013 zaveden obdobný nástroj pro podporu administrativního zjednodušování, a sice výše uvedený evropský profesní průkaz, který je od ledna 2016 k dispozici pro vybraný počet povolání (zdravotní sestry, farmaceuty, fyzioterapeuty, horské vůdce a realitní makléře). Aby se předešlo riziku duplicitního použití, tento návrh zajistí, aby odborníci, kteří mohou požádat o evropský profesní průkaz, nemohli získat evropský elektronický průkaz služeb.

Pokud jde o postup týkající se evropského elektronického průkazu služeb, koordinační a příslušné orgány využijí všech dostupných propojení vnitrostátních rejstříků – včetně systému propojení obchodních rejstříků (BRIS), jak to požaduje směrnice 2009/101/ES, a insolvenčních rejstříků podle nařízení (EU) 2015/848 – dříve, než by přistoupily k použití

⁸ Akční plán EU pro „eGovernment“ na období 2016–2020: Urychlování digitální transformace veřejné správy – COM(2016)179.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1191 ze dne 6. července 2016 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. 200, 26.7.2016, s.1).

jakýchkoli jiných prostředků, kterými se pro účely tohoto postupu získají či ověří v minulosti nabyté informace.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Toto legislativní opatření spadá do oblasti sdílené pravomoci v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) SFEU. Jeho cílem je usnadnit usazování a poskytování služeb tak, že se přijmou opatření o sbližování předpisů stanovených zákonem, jejichž předmětem je fungování vnitřního trhu. Toto nařízení vychází z článku 114 SFEU, který je obecným právním základem pro přijetí takových opatření.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Obecným cílem tohoto legislativního návrhu je zajistit bezproblémové fungování jednotného trhu služeb EU, který se neomezuje na území jednoho členského státu, ale pokrývá území celé EU. Vzhledem k nadnárodní povaze jednotného trhu EU a k potřebě řešit situace v přeshraničním kontextu co nejsoudržněji představuje využití IMI, tedy stávajícího nástroje IT používaného v celé EU, účinnou reakci, které lze dosáhnout pouze prostřednictvím opatření na úrovni EU.

• Proporcionalita

Opatření zavedená tímto nařízením jsou přiměřená jeho cíli více integrovat trhy služeb na úrovni EU tím, že umožní větší dynamiku trhů a přeshraniční hospodářskou soutěž. Jsou rovněž přiměřená cílům větší transparentnosti, snižování nákladů a zjednodušování postupů, jež členské státy požadují po poskytovatelích služeb v přeshraničních situacích, pokud se jedná především o postupy pro vysílání zaměstnanců a pojištění profesní odpovědnosti. Kromě toho vychází ze systému IMI, nástroje IT fungujícího na úrovni EU, který je financován z rozpočtu EU a již využíván státními správami. Postup na úrovni EU přinese pouze drobné úpravy uvedeného systému IMI, z nichž vyplynou omezené náklady na úrovni EU a na úrovni členských států. Tyto omezené náklady byly posouzeny s ohledem na podobné stávající postupy, mezi něž patří evropský profesní průkaz.

Tato opatření nepřekročí rámec toho, co je nezbytné k vyřešení zjištěných problémů a k dosažení vytyčených cílů. Ačkoli postup na úrovni EU vyžaduje aktivní úlohu správ členských států, úsilí po finanční stránce, s nímž musí členské státy počítat, bude omezené, neboť se využije systému pro výměnu informací o vnitřním trhu, tedy již existující platformy zavedené pomocí finančních prostředků EU. Navíc vyhlídky vyplývající z používání evropského elektronického průkazu služeb a spočívající v silnější hospodářské soutěži na trzích služeb s větším počtem účastníků trhu, jakož i v dodatečném obratu, pozitivně ovlivní ekonomiky členských států.

Využívání evropského elektronického průkazu služeb bude pro poskytovatele služeb dobrovolné.

• Volba nástroje

Toto nařízení vychází z článku 114 SFEU. Zahrnuje ustanovení, jejichž cílem je usnadnění fungování vedlejší provozovny, svoboda poskytování služeb, jakož i dočasné přeshraniční situace. Nařízení vychází z uvedeného ustanovení Smlouvy a zavádí praktické nástroje týkající se pojištění profesní odpovědnosti, které poskytovatelé služeb požadují pro účely svého působení v zahraničí.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Při přípravě tohoto návrhu Komise provedla podrobné hodnocení směrnice o službách. Z hodnocení vyplynulo, že provádění směrnice o službách bylo doposud účinné jen částečně. Směrnice o službách přinesla dodatečný růst skrze reformy prováděné v členských státech. Poskytovatelé služeb v klíčových odvětvích služeb (jako jsou služby pro podniky a stavebnictví) však stále čelí celé řadě překážek. Systém správní spolupráce mezi členskými státy navíc nepřináší veškeré své výhody. Z hloubkové analýzy funkčnosti a využitelnosti jednotných kontaktních míst vyplynulo, že většina jednotných kontaktních míst dosud nepřinesla veškerá očekávaná administrativní zjednodušení, pokud jde o poskytování dočasných přeshraničních služeb nebo zakládání podniků.

Hodnocení ze strany Komise navíc ukázalo, že členské státy zauímají velmi různorodý přístup, pokud jde o pojistné závazky a přístup k pojištění pro účely poskytování služeb, což poskytovatelům služeb přináší komplikace a zvyšuje jejich náklady v souvislosti s uzavíráním pojistného krytí pro přeshraniční poskytování služeb, zejména v oblasti služeb pro podniky a v oblasti stavebnictví.

Všechny tyto zbývající překážky jsou na úkor rozvoje četnějších přeshraničních obchodních výměn a investic v oblasti služeb.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise provedla několik analýz a konzultací s cílem shromáždit důkazy o zbývajících překážkách na cestě k plně fungujícímu jednotnému trhu služeb s větším důrazem na praktické účinky ustanovení v praxi. Bylo vypracováno ekonomické posouzení s cílem vyhodnotit účinky národních reforem na trzích služeb a přístup k pojištění pro poskytovatele služeb. Kromě toho byly v letech 2014, 2015 a 2016 uspořádány pracovní semináře zúčastněných stran v rámci Fóra o jednotném trhu. Řešily se na nich výzvy malých a středních podniků spojené s jejich rozvojem na přeshraničních regionálních trzích, ale také specifické problémy v odvětví služeb (zejména služeb pro podniky a stavebních služeb), jejichž poskytování je omežováno v důsledku nízké úrovně přeshraničního obchodu a investic na úrovni EU. Ze shromážděných příspěvků a vstupů vyplynulo, že i přes určitý pokrok, jehož bylo v minulých letech dosaženo, se poskytovatelé služeb v několika hospodářsky významných odvětvích stále potýkají s řadou překážek, když se snaží rozšířit svou činnost přes hranice členských států.

Zúčastněné strany vyjádřily rozdílné názory na možné způsoby zlepšení rámce, pod nějž spadají trhy služeb jak v EU, tak na vnitrostátní úrovni. Zúčastněné strany se téměř jednomyslně postavily proti opětovnému přezkumu směrnice o službách. Toto nařízení nemění žádná věcná pravidla pro přeshraniční poskytování služeb stanovená ve směrnici o službách, ani žádná pravidla související s vysíláním pracovníků, zdravím a bezpečností a ochranou životního prostředí.

V období od 3. května do 26. července 2016 proběhla internetová veřejná konzultace. V rámci této konzultace byly shromážděny další názory zúčastněných stran, stejně jako bezprostřední zkušenosti s přetrvávajícími překážkami přeshraničnímu poskytování služeb v EU, s nimiž se potýkají zejména uvedená odvětví služeb.

Komise rovněž při několika příležitostech – zejména prostřednictvím dvou veřejných konzultací v roce 2013 a 2015 – shromáždila názory zúčastněných stran o problémech, kterým čelí poskytovatelé služeb při získávání pojistného krytí v případě dočasného poskytování služeb v jiném členském státě.

Výsledky všech těchto činností potvrdily, že na vnitrostátní úrovni stále přetrvávají neoprávněné nebo nepřiměřené požadavky, a to na úkor poskytovatelů a příjemců služeb na jednotném trhu. Uvedené výsledky navíc poskytly specifické informace o tom, jaká politická opatření jsou očekávána od zúčastněných stran. Většina z nich podpořila potřebu odstranit zbývající překážky, které brání přeshraničnímu poskytování služeb, a usnadnit v těchto situacích přístup k pojistnému krytí, přičemž by bylo zachováno *acquis* EU v oblasti sociálních věcí, zaměstnanosti, zdraví a bezpečnosti nebo životního prostředí a prováděna ambiciózní politika v oblasti prosazování práva. V tomto ohledu Komise v listopadu 2016 přijala komplexní soubor opatření k prosazování práva, jehož cílem je řešení nepřiměřených omezení zavedených v oblasti služeb v devíti členských státech.

Tuto iniciativu, jejímž cílem je podnítit rozvoj trhů s přeshraničními službami, podpořila také Rada pro konkurenceschopnost ve svých závěrech ze dne 29. února 2016 o strategii pro jednotný trh¹¹ a Evropská rada ve svých závěrech ze dne 28. června 2016¹². Iniciativu podpořil rovněž Evropský parlament ve své zprávě o strategii pro jednotný trh, která byla přijata dne 26. května 2016¹³.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při přípravě tohoto návrhu nařízení byly využity výsledky postupu vzájemného hodnocení s členskými státy z let 2010–2011, výsledky testů funkčnosti uskutečněných v letech 2011–2012, jakož i výsledky vzájemného hodnocení (peer review) provedeného v letech 2012–2013. Solidním základem odborných poznatků se staly navíc výsledky různých veřejných konzultací, včetně té, která byla zorganizována v létě roku 2016.

V oblasti pojištění byly rovněž zohledněny výsledky veřejné konzultace zahájené v roce 2013, která se týkala obtíží, jimž čelí poskytovatelé služeb při získávání pojistného krytí v přeshraničním kontextu, jakož i konzultace z prosince 2015 týkající se případné zelené knihy o retailových finančních službách. Tato poslední konzultace rovněž řešila specifické otázky týkající se přístupu k pojištění odpovědnosti za škody při výkonu povolání v přeshraničním kontextu. Kromě toho se konaly pravidelné diskuse se zástupci odvětví pojišťovnictví.

Komise zorganizovala několik pracovních seminářů se zúčastněnými stranami, zejména sociálními partnery, přičemž shromažďovala výsledky odborných konzultací ohledně obtíží plynoucích z náročných administrativních požadavků napříč členskými státy. Údaje byly také shromážděny prostřednictvím externích studií a zpráv. Kromě toho Komise čerpala z pravidelných výměn na technické úrovni v rámci své odborné skupiny pro provádění směrnice o službách.

- **Posouzení dopadů**

V rámci přípravy této iniciativy bylo provedeno posouzení dopadů. Opětovně předložená zpráva bere v potaz doporučení Výboru pro kontrolu regulace v jeho prvním negativním stanovisku ze dne 14. října 2016¹⁴, jakož i další body, které tento výbor uvedl ve svém konečném kladném stanovisku dne 8. listopadu 2016¹⁵. Konkrétně byl vyjasněn popis problému a rozsah posouzení dopadů, různé možnosti politik byly rozčleněny do jasné

¹¹ [Závěry Rady o strategii pro jednotný trh služeb a zboží, 29. února 2016.](#)

¹² [Závěry Evropské rady, 28. června 2016.](#)

¹³ [Usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. května 2016 o strategii pro jednotný trh.](#)

¹⁴ Hlavní doporučení výboru v jeho původním stanovisku k posouzení dopadů byla tato: lépe definovat problém, znovu zvážit koncepci a formulaci různých možností a předložit více informací k možným nákladům pro členské státy, jakož i více stanovisek zúčastněných stran.

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

vymezených souborů možných opatření a byl proveden přesnější odhad snížení správních nákladů.

V posouzení dopadů byly zváženy jednotlivé možnosti a byly rozčleněny do souborů možných opatření. Posouzeny byly tyto soubory možných opatření:

- První soubor možných opatření by poskytovateli služeb umožnil obdržet osvědčení o usazení v souladu se zákonem v domovském členském státě a potvrzení stávajícího pojistného krytí pro činnosti rovněž v domovském členském státě.
- Druhý soubor možných opatření by poskytovateli služeb umožnil využít postupu na úrovni EU, kterým by se usnadnil přístup na trh jiného členského státu, včetně rozvinutého elektronického mechanismu připojeného k systému IMI, který by měl usnadnit dodržování formalit pro vysílání zaměstnanců a jehož by hostitelský členský stát mohl na základě vlastní volby využít. Navíc by se tak odstranily praktické překážky související s pojištěním v přeshraničních situacích.
- Třetí soubor možných opatření by dodatečně k možnosti č. 2 snížil rozdíly v regulaci v řadě klíčových služeb pro podniky (architektonických, inženýrských a účetnických služeb) prostřednictvím harmonizace omezeného počtu požadavků použitelných na poskytovatele služeb ve třech uvedených odvětvích služeb (konkrétně jde o omezení týkající se právní formy, požadavky stanovující procentní údaj kapitálového podílu, který by měl být vyhrazen pro odborníky, a omezení při poskytování víceoborových činností).
- Čtvrtý soubor možných opatření by dodatečně k souboru opatření č. 3 zavedl specifická řešení týkající se výše uvedených rozdílů v regulaci v případě vedlejší provozovny (pobočky a agentury), přičemž zahraniční poskytovatelé služeb by byli od určitých požadavků osvobozeni a současně by hostitelský členský stát mohl zavést alternativní ochranná opatření.

Účinky prvního souboru opatření by spočívaly v určitém zjednodušení, avšak ve srovnání s ostatními soubory opatření by byly tyto účinky omezenější. Přestože by účinky souborů opatření č. 3 a č. 4 byly v obou případech ještě silnější než u souboru č. 2 – vzhledem k tomu, že (kromě administrativního zjednodušení) řeší rovněž regulační překážky – Komise se rozhodla pro soubor opatření č. 2, což zdůvodnila takto: odstranění nejvíce omezujících požadavků spadajících pod soubory opatření č. 3 a č. 4 prostřednictvím cílených opatření k prosazování práva, která by byla doplněna o specifická doporučení vztahující se na celý regulační rámec použitelný pro profesi poskytovatele služeb, se zdá přiměřenější než legislativní návrh, kterým se zavádí minimální harmonizace pro omezený počet požadavků v omezeném počtu odvětví služeb. Navíc se soubor opatření č. 4 zamítá mimo jiné z toho důvodu, že by mohl vést k domněnce, že se přijímá řešení založené na přístupu země původu, podle něhož zahraniční poskytovatelé služeb podléhají pouze právním předpisům svých domovských členských států, což by vedlo k pozitivní diskriminaci domácích poskytovatelů služeb.

Očekává se, že zvolený soubor opatření povede k větší právní jistotě a úsporám nákladů pro poskytovatele služeb, kteří se chystají působit přeshraničně. Může posílit úroveň dynamiky trhu a hospodářské soutěže, čímž se rozšíří výběr a zvýší přidaná hodnota pro spotřebitele.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Návrh nařízení, kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb, zvýší účelnost právních předpisů, pokud jde o přístup poskytovatelů služeb na trh a zjednodušení, neboť

zlepší podmínky, za nichž poskytovatelé služeb získají přístup na trh jiného členského státu. Nemění se tím výsady hostitelských členských států podle směrnice o službách.

- **Základní práva**

Tento návrh podporuje práva zakotvená v Listině základních práv. Konkrétně se v souladu s článkem 8 Listiny zajistí ochrana osobních údajů. Hlavním cílem této iniciativy je navíc prosadit právo usazování a právo poskytování služeb v kterémkoli členském státě, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 2 Listiny, a zajistit zákaz jakékoli diskriminace, včetně té nepřímé, na základě státní příslušnosti (ustanovení čl. 21 odst. 2 Listiny bude nadále uplatňováno). Kromě toho se plánuje postup na úrovni EU, jehož cílem je zavést nestranné a spravedlivé řízení s přiměřenou lhůtou, rovněž pokud jde o účast Komise, jak stanoví článek 41 Listiny. Nakonec by měl být také řádně zvážena zákaz zneužití práv, zejména práv svobodně poskytovat služby, jak je stanoveno v článku 54 Listiny.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

U návrhu se předpokládá, že bude mít důsledky pro rozpočet EU v rozsahu, v němž bude v rámci budoucího evropského elektronického průkazu služeb využit systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“) jakožto operativní podpora. Systém IMI bude muset být přizpůsoben tak, aby usnadňoval postup v rámci evropského elektronického průkazu služeb a splňoval požadavky na uchování dat. Dále bude muset být doplněn o několik dodatečných funkcí, konkrétně o veřejné rozhraní pro poskytovatele služeb, propojení s jinými příslušnými systémy a o podpůrný nástroj pro vnitrostátní orgány. Pro účely evropského elektronického průkazu služeb bude systém IMI totiž sloužit jako nástroj pro účinnou výměnu informací a vzájemnou pomoc mezi příslušnými orgány v určitém členském státě, aniž by byla dotčena jiná řešení zavedená členskými státy. Důsledky pro rozpočet EU budou nepatrné vzhledem ke skutečnosti, že využití systému IMI na podporu evropského elektronického průkazu služeb povede k výrazným úsporám z rozsahu a šíře. Hlavní stávající kapacita systému IMI i kapacita, na které se v současné době pracuje, je navíc ve značné míře v souladu s požadavky evropského elektronického průkazu služeb. Náklady na úpravu a vývoj se tak podstatně sníží.

Veškeré nezbytné přídělky však budou pokryty prostřednictvím přerozdělení prostředků; neočekává se žádný dopad na rozpočet EU nad rámec prostředků, které již byly naplánovány v rámci oficiálního finančního plánování Komise.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Hodnocení tohoto nařízení je plánováno každých pět let po zavedení evropského elektronického průkazu služeb. V tomto hodnocení bude zahrnuto rovněž posouzení spolupráce mezi koordinačními orgány v členských státech, přičemž se v něm zváží potřeba přizpůsobení postupů pro účely evropského elektronického průkazu služeb s ohledem na nejnovější vývoj v oblasti elektronické veřejné správy. K hodnocení fungování této iniciativy by byly rovněž vyzvány členské státy, poskytovatelé služeb, sociální partneři a další zúčastněné strany. Zváží se specifické ukazatele umožňující hodnocení dopadů nařízení, mezi něž patří počet poskytovatelů služeb, kteří využívají evropského elektronického průkazu služeb, jejich zkušenosti související s administrativní zátěží, rychlost používaných postupů nebo množství vyměněných informací mezi členskými státy.

Vzhledem k tomu, že s přezkumem určitých aspektů směrnice 2014/67/EU se počítá v červnu 2019, potenciál prostředků, které mají být k dispozici podle článku 6, by měl být v rámci

uvedeného přezkumu znovu posouzen. Přezkum zohlední zkušenosti těch členských států, které si mohly zvolit možnost uvedenou v čl. 6 odst. 3 tohoto návrhu nařízení s cílem plnit formality pro vysílání pracovníků prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 vymezuje předmět navrhovaného nařízení, kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb a související správní prostředky, které mohou poskytovatelé používat pro přeshraniční poskytování služeb. Rovněž objasňuje, že koordinace vnitrostátních právních předpisů, která je nutná pro zavedení takového elektronického průkazu, je stanovena ve směrnici (ESC), jež má být přijata k těmto dnům.

Článek 2 vymezuje oblast působnosti činností, pro něž lze evropský elektronický průkaz služeb použít, jakož i specifické činnosti, oblasti a záležitosti, na něž se daný elektronický průkaz nevztahuje, a sice podle vzoru směrnice 2006/123/ES.

Rovněž stanoví, že tímto nařízením – podobně, jako je tomu u směrnice 2006/123/ES – není dotčena definice ani organizace služeb obecného hospodářského zájmu ani pravidla týkající se hospodářské soutěže. Nedotýká se ani kulturní či jazykové rozmanitosti nebo plurality sdělovacích prostředků. Nakonec není tímto nařízením dotčeno ani obecné trestní právo, pracovní právo, daňové právo či právo v oblasti sociálního zabezpečení.

Podobně jako u směrnice 2006/123/ES je objasněno, že se toto nařízení nepoužije v případě, že jsou jeho ustanovení v rozporu s ustanoveními jiných právních předpisů Unie, které upravují zvláštní aspekty přístupu k činnosti poskytování služeb nebo jejího výkonu v konkrétních odvětvích nebo pro konkrétní odvětví nebo konkrétní profese.

Článek 3 stanoví příslušné definice tohoto nařízení.

Článek 4 vymezuje podstatné náležitosti žádosti o evropský elektronický průkaz služeb, které by měly být stejné v celé EU, a Komisi svěřuje prováděcí pravomoci ke stanovení standardního formuláře a technických podrobností, jakož i přenesené pravomoci k přesnějšímu stanovení typu podpůrných informací a za výjimečných okolností také dokumentů, které mají být v rámci žádosti předloženy, pokud si dané okolnosti potřebu takových dokumentů vyžadují.

Článek 5 stanoví, že distributoři pojištění a subjekty určené členským státem za účelem poskytování povinného pojištění mají povinnost vydávat osvědčení o pojištění na základě žádosti předložené jejich pojistníky. Vymezuje také podstatné náležitosti takového osvědčení a počítá s možností, že Komise pomocí prováděcích aktů stanoví standardní formulář.

Článek 6 držitelům evropského elektronického průkazu služeb umožňuje plnění formalit nutných pro vyslání zaměstnanců podle směrnice 2005/36/ES prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI, za koordinace prováděné koordinačním orgánem v domovském členském státě. Pro vysílání zaměstnanců podle směrnice 96/71/ES a 2014/67/EU se tatáž možnost použije v souvislosti s těmi členskými státy, které Komisi sdělí, že by se tato možnost měla uplatnit na vysílání pracovníků na jejich území. Navíc pokud členské státy zavedly postupy umožňující, aby ohlášení týkající se vysílání pracovníků podle článku 9 směrnice 2014/67/EU byla podána elektronicky, navede elektronická platforma připojená k systému IMI držitele průkazu k příslušným vnitrostátním postupům.

Článek 7 žadatelům o evropský elektronický průkaz služeb umožňuje plnění formalit nutných pro volný pohyb osob samostatně výdělečně činných podle směrnice 2005/36/ES prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI za koordinace prováděné koordinačním orgánem v domovském členském státě. Rovněž umožňuje nahrazení osvědčení

o odborné kvalifikaci podle směrnice 2005/36/ES vyplněným formulářem žádosti o evropský elektronický průkaz služeb.

Článek 8 stanoví, že postupy týkající se žádostí, vydání, aktualizace, pozastavení, odejmutí a zrušení evropského elektronického průkazu služeb jsou zcela elektronické a dostupné prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI, aniž by tím byl dotčen interní procesní postup mezi koordinačními orgány a příslušnými orgány v členských státech. Rovněž Komisi svěřuje prováděcí pravomoci k přijetí technických specifikací pro výše uvedené elektronické postupy.

Článek 9 stanoví společná pravidla pro formu a jazyk dokumentů, které mají být předloženy v rámci postupu týkajícího se evropského elektronického průkazu služeb. Rovněž Komisi svěřuje prováděcí pravomoci k přijetí technických pravidel pro překlad informací a dokumentů, jež se v kontextu postupu týkajícího se evropského elektronického průkazu služeb, používají.

Článek 10 stanoví zásady, které objasňují poplatky, jež mohou být účtovány domovským a hostitelským členským státem a jež nesmí přesáhnout výši nákladů přímo vzniklých členským státům. Komisi svěřuje také prováděcí pravomoci ke stanovení technických pravidel týkajících se způsobů platby a postupů.

Článek 11 zavádí pro distributory pojištění povinnost vydat na žádost pojistníka výkaz uvádějící uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody týkající se činností pojistníka. Rovněž Komisi zmocňuje k přijetí prováděcích pravidel o standardním formátu výkazu.

Článek 12 požaduje po distributorech pojištění a subjektech určených členským státem za účelem poskytování povinného pojištění, aby byl v jejich akceptační politice a ve výpočtu pojistného řádně a nediskriminačním způsobem zohledněn výkaz předložený poskytovatelem a uvádějící uplatněné nároky.

Článek 13 požaduje po profesních organizacích, které svým členům či jiným poskytovatelům specifických služeb nabízejí kolektivní krytí související s pojištěním odpovědnosti za škody při výkonu povolání, aby k uvedenému krytí za nediskriminačních podmínek umožnily přístup poskytovatelům z jiných členských států, kteří o to projeví zájem, včetně držitelů evropského elektronického průkazu služeb.

Článek 14 stanoví vzájemnou povinnost výměny informací mezi dotčenými koordinačními orgány. Komisi jsou rovněž svěřeny prováděcí pravomoci k vymezení technických podrobností pro zpracování takové výměny informací.

Článek 15 upravuje výkon přenesené pravomoci Komisí, jak je uvedeno v článku 4.

Článek 16 stanoví výbor, který je Komisi nápomocen při přijímání prováděcích aktů, a použitelný postup v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

Článek 17 stanoví povinnost členského státu určit koordinační orgán zmocněný k výkonu úkolů stanovených v nařízení a směrnici, kterou se stanoví operační rámec pro evropský elektronický průkaz služeb, informovat o něm Komisi a zaregistrovat jej v systému IMI.

Články 18 a 19 ukládají Komisi povinnost monitorovat a přezkoumat dopad tohoto nařízení na svobodu usazování a svobodu poskytování služeb v členských státech. Článek 19 se týká přezkumu prostředků uvedených v článku 6 v rámci přezkumu podle směrnice 2014/67/EU.

Článek 20 stanoví změnu nařízení (EU) č. 1024/2012 o systému IMI s cílem zahrnout evropský elektronický průkaz služeb do oblasti působnosti uvedeného nařízení.

Článek 21 se zabývá vstupem v platnost a použitím. Příslušné lhůty jsou přizpůsobeny lhůtám navrhovaným pro uvedenou směrnici.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb a související správní prostředky**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁶,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁷,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) zaručuje poskytovatelům služeb svobodu usazování v členských státech a svobodu poskytování služeb ve všech členských státech.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES¹⁸ obsahuje obecná ustanovení usnadňující výkon svobody usazování poskytovatelů služeb a volný pohyb služeb. Mimo jiné stanoví, že by členské státy měly zjednodušit administrativní postupy, například využitím jednotných kontaktních míst, jakož i přijetím rovnocenného pojištění odpovědnosti za škody při výkonu povolání, které poskytovatelé služeb již uzavřeli ve svém domovském členském státě.
- (3) Směrnice 2006/123/ES požaduje, aby členské státy zřídily a neustále aktualizovaly jednotná kontaktní místa, v nichž poskytovatel služeb, který se hodlá usadit nebo poskytovat služby, může obdržet veškeré relevantní informace o požadavcích, které musí splnit, a elektronických postupech s ohledem na všechny formality, povolení a oznámení, jež se na něj vztahují. Nicméně poskytovatelé služeb doposud čelí výzvam, které se týkají přístupu k informacím a z nichž vyplývají značné náklady, jakož i s potížemi při dodržování vnitrostátních postupů na dálku, zejména pokud jde o požadavky týkající se konkrétního odvětví. Spolupráce mezi orgány státní správy různých členských států by měla v zásadě probíhat prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), což je platforma IT sloužící k přeshraniční výměně informací a vzájemné pomoci mezi orgány v různých členských státech podle

¹⁶ Úř. věst. C , , s. .

¹⁷ Úř. věst. C , , s. .

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

uvedené směrnice. Přestože mají orgány občas pochybnosti, zda je usazení poskytovatele v jiném členském státě v souladu se zákonem, nejsou plně využívány možnosti spolupráce, které v současné době nabízí systém IMI.

- (4) Nadále platí požadavky – jako například četné a nesourodé povolovací režimy v rámci různých orgánů –, kvůli nimž se šíření aktivit poskytovatelů služeb na vnitřním trhu stává zatěžujícím a neatraktivním; v případě usazování uvedené požadavky dále brání vzájemnému uznávání podmínek v minulosti již splněných v jiných členských státech; nebo v případě dočasného přeshraničního poskytování služeb přinášejí nepřiměřená či neodůvodněná omezení. V důsledku této skutečnosti poskytovatelé služeb při svém přeshraničním působení čelí četným a nepřiměřeným nákladům na dodržování předpisů.
- (5) Pokud jde o formality související s povoleními a oznámeními, často je požadováno vyplnění tištěných formulářů a předložení tištěných dokumentů, k nimž musí být pořízeny velmi nákladné překlady a které musí být dokonce v souladu se zvláštními formálními požadavky, jako je osvědčení a potvrzení pravosti. Informace týkající se těchto překážek buď nejsou na internetu k dispozici, nebo je jich nedostatek, jsou neúplné, rozptýlené a lze je obtížně interpretovat v závislosti na zvláštních okolnostech poskytovatele, který rozšiřuje své činnosti do zahraničí, neboť se často zaměřují na čistě vnitrostátní situace. Poskytovatelům služeb se tak často může stát, že musí informace a dokumenty znovu předložit a jsou podrobeni duplicitním kontrolám u různých orgánů v témže členském státě. Také velké náklady na překlady představují významný odrazující faktor pro společnosti, které se rozhodly učinit první kroky směřující k přeshraničnímu působení.
- (6) Podíl přeshraničního obchodu a investic v určitých službách pro podniky a stavebních službách je obzvláště nízký a vykazuje určitý potenciál pro lepší integraci trhů služeb, jakož i výrazně negativní dopad na zbývající část hospodářství. Tato nedostatečná výkonnost vede k situacím, kdy potenciál pro zvýšení růstu a zaměstnanosti na jednotném trhu není využit v plné míře.
- (7) Odstranění zbývajících překážek, které stojí na cestě k rozvoji přeshraničních aktivit v oblasti služeb, přispěje k posílení hospodářské soutěže, což přinese větší výběr a příznivější ceny pro spotřebitele, jakož i konkurenceschopnější odvětví služeb s novými pracovními místy, větší produktivitou a atraktivnějším prostředím pro investice a inovace.
- (8) Toto nařízení usnadňuje svobodu usazování a volný pohyb služeb v rámci jednotného trhu v oblastech, na které se již vztahuje směrnice 2006/123/ES, a sice díky přijímání dalších opatření ke sbližování předpisů, jejichž předmětem je fungování vnitřního trhu a usazování. Mělo by vycházet z článku 114 SFEU.
- (9) S ohledem na výše uvedené zavádí stávající nařízení evropský elektronický průkaz služeb, který by měl určitým poskytovatelům služeb usnadnit poskytování přeshraničních služeb v rámci vnitřního trhu, a to buď formou dočasného poskytování služeb nebo prostřednictvím vedlejší provozovny, formou pobočky, agentury či kanceláře.
- (10) Toto nařízení se tak konkrétně zaměřuje na odvětví služeb poskytovaných podnikům a stavebních služeb zahrnutých do oblasti působnosti směrnice ...[směrnice ESC]..., které čelí jedněm z nejprísnejších regulačních a administrativních překážek přeshraničního rozšiřování, a proto jejich potenciál pro integraci vnitřního trhu zůstává nevyužitý.

- (11) Všechny záležitosti, činnosti a oblasti vyloučené z oblasti působnosti směrnice 2006/123/ES by měly zůstat vyloučeny z oblasti působnosti tohoto nařízení. Tímto nařízením nejsou dotčeny zejména záležitosti, činnosti nebo oblasti, jako jsou ty, které vyplývají z právních předpisů týkajících se zdanění, sociálního zabezpečení a pracovního práva, včetně případných právních nebo smluvních ustanovení týkajících se podmínek zaměstnávání, pracovních podmínek, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a vztahů mezi zaměstnavateli a pracovníky. Tímto nařízením rovněž nejsou dotčeny právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení. Rovněž jím nejsou dotčena ustanovení vyplývající z předpisů týkajících se hospodářské soutěže ani jakákoli pravidla týkající se rozhodného práva či jurisdikce podle mezinárodního práva soukromého.
- (12) Z důvodů jednotnosti by případné rozpory mezi tímto nařízením a ostatními právními předpisy EU, které upravují zvláštní aspekty přístupu k činnosti poskytování služeb nebo jejího výkonu v konkrétním odvětví, měly být řešeny tak, jak stanoví článek 3 směrnice 2006/123/ES, pokud jde o rozpory mezi uvedenou směrnicí a těmito ostatními právními předpisy, které se tedy v takových případech uplatní. V důsledku toho se nelze opírat o ustanovení tohoto nařízení za účelem odůvodnění režimů předchozího povolení, předchozího oznámení nebo požadavků týkajících se usazování, které jsou zakázané podle jiných aktů EU, které upravují zvláštní aspekty přístupu k činnosti poskytování služeb nebo jejího výkonu v konkrétním odvětví, jako je například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000¹⁹. Tímto nařízením dále nejsou nijak dotčeny povinnosti poskytovatelů služeb podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES²⁰ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU²¹.
- (13) Jako dobrovolná alternativa by pro poskytovatele služeb měl být zaveden evropský elektronický průkaz služeb. Poskytovatelé služeb by nadále měli mít možnost prokazovat dodržení příslušných požadavků při rozšíření činnosti přes hranice v rámci jiných povolení a oznámení stanovených vnitrostátním právem dotčených členských států. Poskytovatel služeb by měl vždy mít možnost se rozhodnout, že o evropský elektronický průkaz služeb nepožádá.
- (14) Evropský elektronický průkaz služeb by měl být plně elektronický, vycházet téměř výhradně z údajů poskytnutých spolehlivými zdroji, omezovat používání dokumentů na nezbytné minimum a umožňovat vícejazyčné zpracování, aby se předešlo nákladům na překlady. Aby byl postup plně elektronický a aby možná správní spolupráce mezi domovským a hostitelským členským státem, měl by se k provádění tohoto nařízení využívat systém pro výměnu informací o vnitřním trhu zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012²². Pro účely vydání, aktualizace, pozastavení,

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

odejmutí nebo zrušení evropského elektronického průkazu služeb, jakož i elektronického poskytnutí platných evropských elektronických průkazů služeb jejich držitelům a příslušným orgánům by měla být vytvořena zvláštní elektronická platforma.

- (15) K podávání žádostí o evropský elektronický průkaz služeb by měl být zpřístupněn harmonizovaný vícejazyčný formulář, který zajistí, aby byly v žádosti zahrnuty údaje nezbytné pro identifikaci poskytovatele a služeb, pro které je průkaz požadován, jakož i posouzení zvláštních požadavků na dotčené služby, jako jsou například požadavky týkající se prokázání jeho usazení v domovském členském státě, dobré pověsti nebo pojistného krytí, a aby tak tyto údaje byly zpřístupněny koordinacním orgánům jak v domovské členském státě, tak i hostitelském členském státě.
- (16) Na Komisi by měla být v souladu s článkem 290 Smlouvy přenesena pravomoc přijímat akty upřesňující podrobnosti informací, jež mají být obsaženy ve standardním formuláři žádosti, a dokumenty, které mají být v žádosti zahrnuty jako podpůrné důkazy. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a odborníci uvedených orgánů mají systematicky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (17) Při provádění tohoto nařízení by členské státy měly Komisi poskytovat aktuální informace o postupech stanovených vnitrostátními právními předpisy, jež musí přichodzí přeshraniční poskytovatelé, kteří si přejí poskytovat služby dočasně nebo prostřednictvím pobočky, agentury nebo kanceláře, dodržovat, včetně informací a dokumentů, které se těchto postupů týkají, aby bylo možné vytvořit formuláře žádosti. Aby bylo zajištěno jednotné provádění, pokud jde o nezbytné informace, které mají být poskytovány pro účely žádosti o evropský elektronický průkaz služeb, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²³.
- (18) Popis podmínek krytí povinného nebo dobrovolného pojištění zahrnutých v písemných smlouvách by mohlo být obtížné najít. Distributoři pojištění i subjekty určené členským státem za účelem poskytování povinného pojištění by proto měli svým klientům poskytnout popis základních prvků krytí ve formě osvědčení o pojištění. Toto osvědčení by mělo být přiloženo k formuláři žádosti. Za účelem zajištění jednotného provádění této části nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí harmonizovaného formátu osvědčení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.
- (19) Držitelé evropského elektronického průkazu služeb mohou chtít vysílat zaměstnance na území hostitelského členského státu. Při této činnosti se na poskytovatele služeb mohou vztahovat požadavky, jako jsou předběžná ohlášení určená hostitelskému členskému státu, nezbytná pro ochranu vyslaných pracovníků. Evropský elektronický

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

průkaz služeb nijak neovlivní obsah těchto ohlášení a související povinnosti hostitelského členského státu.

- (20) Držitelům evropského elektronického průkazu služeb by měla být zpřístupněna elektronická platforma připojená k systému IMI, kterou vytvoří Komise, za účelem snadnějšího dodržování uvedených formalit, jejichž plnění může být případně vyžadováno hostitelským členským státem. Tyto formality se týkají zejména případné povinnosti předběžných ohlášení týkajících se odborných kvalifikací pracovníků, které by měly být prováděny v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES²⁴.
- (21) Pokud jde o předběžná ohlášení, která mohou být vyžadována podle článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU²⁵, měla by elektronická platforma připojená k systému IMI navést držitele evropského elektronického průkazu k elektronickým vnitrostátním postupům zavedeným v hostitelských členských státech, do kterých budou pracovníci vysláni, pokud takové vnitrostátní postupy elektronické předkládání výše uvedených předběžných ohlášení umožňují.
- (22) Elektronickou platformu připojenou k systému IMI by měla Komise zpřístupnit členským státům, které již Komisi sdělily svůj záměr této možnosti využít. Pokud se členské státy rozhodnou, že umožní používání systému IMI pro zasílání předběžných ohlášení týkajících se pracovníků vyslaným na jejich území, musí mít držitelé evropského elektronického průkazu služeb možnost předložit prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI ohlášení podle článku 9 směrnice 2014/67/EU přímo příslušnému orgánu v hostitelském členském státě, jak je vymezen v čl. 2 písm. a) směrnice 2014/67/EU. Za tímto účelem by měl hostitelský členský stát poskytnout všechny prvky požadované podle čl. 9 odst. 1 písm. a) a čl. 9 odst. 2 směrnice 2014/67/EU jako základ pro vícejazyčné formuláře, které mají být předkládány pro účely ohlášení pracovníků vysílaných na jeho území. Komise by měla tento formulář zveřejnit v Úředním věstníku a zpřístupnit jej uživatelům v elektronické platformě připojené k systému IMI. Příslušné informace týkající se požadovaných prvků by měly být k dispozici dotčenému hostitelskému členskému státu plně v souladu s jazykovými požadavky stanovenými v čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/67/EU. Zkušenosti uvedených členských států s používáním elektronické platformy připojené k systému IMI by měly být součástí posouzení stanoveného v čl. 19 druhém pododstavci tohoto nařízení.
- (23) Aby bylo zajištěno jednotné provádění tohoto nařízení, pokud jde o postupy vydávání a aktualizace evropského elektronického průkazu služeb, jakož i formality pro vysílání zaměstnanců a pohyb osob samostatně výdělečně činných, jiné než uvedené v předchozím bodě odůvodnění, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí pravidel elektronického zpracování těchto postupů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.
- (24) Vnitrostátní správní postupy na podporu postupů, na něž se vztahuje toto nařízení, by měly být elektronické, pokud se tak dotčené členské státy rozhodnou. Členské státy by

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

však pro vnitrostátní účely správní spolupráce mohly využívat systém pro výměnu informací o vnitřním trhu zřízený nařízením (EU) č. 1024/2012.

- (25) Při postupech vydání, aktualizace, pozastavení nebo odejmutí evropského elektronického průkazu služeb by se dokumenty měly využívat pouze za výjimečných okolností, kdy jsou podrobné informace naprosto nezbytné. V každém případě by všechny takové dokumenty měly být předkládány a akceptovány v prosté formě.
- (26) V kontextu formalit pro vysílání zaměstnanců – jakožto osob vykonávajících regulovaná povolání – nebo v případě pohybu osob samostatně výdělečně činných v souvislosti s kontrolou odborných kvalifikací mohou právní předpisy EU umožnit, aby byly dokumenty předkládány ve zvláštní formě, například jako osvědčené dokumenty nebo dokumenty, u nichž byla potvrzena pravost. Taková osvědčení a potvrzení pravosti provedená v členském státě původního vydání dotčeného dokumentu by měla být přijímána v celé EU.
- (27) Ověřený překlad dokumentů by podle tohoto nařízení neměl být vyžadován. Elektronické platformy pro zpracování postupů by měly poskytnout technické řešení pro překlad obsahu uvedených dokumentů. Za účelem zajištění jednotného provádění této části nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011. Toto nařízení by se nemělo vztahovat na pravidla pro překlady dokumentů v souvislosti s vysíláním pracovníků a se žádostmi o potvrzení týkající se jejich příspěvků na sociální zabezpečení.
- (28) Členské státy jsou oprávněny vybírat poplatky pouze do výše specifických nákladů na provádění uvedeného postupu. Z nákladů, které jsou již hrazeny z rozpočtu Unie, by neměly vyplývat žádné poplatky účtované členskými státy. Členské státy by měly Komisi prostřednictvím systému IMI oznámit výši naúčtovaných poplatků a tuto informaci zveřejnit. Vzhledem k tomu, že systém IMI v podstatě nabízí všechny nezbytné prostředky, členské státy by mimo jiné neměly vybírat poplatky za aktualizaci, pozastavení, odejmutí nebo zrušení evropského elektronického průkazu služeb. Za účelem zajištění jednotného provádění ustanovení o platbách poplatků by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijetí pravidel týkajících se způsobů plateb a jejich zpracovávání. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.
- (29) Základem tohoto nařízení je lepší administrativní koordinace mezi domovskými a hostitelskými členskými státy, která by měla zahrnovat výměnu informací a využití propojených vnitrostátních rejstříků, jako jsou rejstříky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES²⁶ nebo podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848²⁷, k získání nebo ověření již dříve nabytých informací. Za účelem zajištění jednotného provádění, pokud jde o nakládání s vyměňovanými informacemi, jejich zpracovávání a poskytování vzájemné pomoci, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11).

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (30) Poskytovatelé služeb, kteří jsou povinni uzavřít pojištění profesní odpovědnosti v členských státech, v nichž nepůsobí, se často setkávají s obtížemi při prokazování svých pojistných událostí v případě krytí získaného v jiné zemi. Pojistné události jsou pro distributory pojištění základním prvkem při zjišťování a posuzování rizikového profilu potenciálního klienta. Takové důkazy je obtížné předložit z důvodu nedostatečné komunikace mezi distributory pojištění napříč hranicemi vnitřního trhu, ale také z důvodu rozdílů při popisu pojistné historie pojištěnce, a to dokonce v rámci téhož členského státu. Distributoři pojištění a subjekty určené členským státem za účelem poskytování povinného pojistného krytí by proto měly být povinny vystavit výkaz uvádějící uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody, který by poté mohl být používán v přeshraničním, a dokonce ve vnitrostátním kontextu, pokud by poskytovatel služeb změnil distributora pojištění.
- (31) Aby bylo zajištěno jednotné provádění tohoto nařízení, pokud jde o předložení popisu závazků, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci pro přijetí pravidel týkajících se standardizovaného formátu uvedeného výkazu. Uvedené pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.
- (32) Výkaz týkající se pojistných událostí by měl distributorům pojištění a subjektům, které byly členským státem určeny za účelem poskytování povinného pojištění odpovědnosti za škody, pomoci tak, že jim umožní zakázat diskriminační praktiky vůči přeshraničním poskytovatelům, pro něž je dostupnost informací obtížná nebo jsou tyto informace nedostatečné. Stejná zásada nediskriminace by měla platit pro profesní organizace, které poskytují kolektivní krytí svým členům nebo jiným poskytovatelům služeb.
- (33) Každý členský stát by měl k plnění úkolů stanovených tímto nařízením určit jeden koordinační orgán, aniž by byly dotčeny pravomoci stanovené v použitelných vnitrostátních právních předpisech. Takové orgány by měly být v systému pro výměnu informací o vnitřním trhu zaregistrovány jako příslušný orgán pro účely nařízení (EU) č. 1024/2012 a oznámeny Komisi.
- (34) Uplatňování tohoto nařízení by mělo být monitorováno a posouzeno s cílem stanovit jeho dopad na náklady vyplývající z rozšíření přeshraničních operací, větší transparentnost, pokud jde o přeshraniční poskytovatele, hospodářskou soutěž, ceny a kvalitu poskytovaných služeb. Pravidelně by se měly hodnotit účinky tohoto nařízení a praktické fungování spolupráce mezi koordinačními orgány. Toto monitorování bude probíhat ve spolupráci s členskými státy, sociálními partnery a dalšími zúčastněnými stranami.
- (35) Aby se fungování systému IMI přizpůsobilo úkolům vyplývajícím z tohoto nařízení, mělo by být odpovídajícím způsobem změněno nařízení (EU) č. 1024/2012.
- (36) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy vzhledem k riziku složitosti a nejednotnosti regulačních přístupů některých služeb napříč členskými státy, ale spíše jich, z důvodu lepší administrativní koordinace a harmonizace v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (37) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Zavedením evropského elektronického průkazu služeb

a souvisejících správních prostředků a postupů toto nařízení zejména usiluje o to, aby byla podporována práva usazování a práva poskytování služeb v kterémkoli členském státě, aby se předcházelo jakékoli diskriminaci na základě státní příslušnosti, aby se zavedlo nestranné a spravedlivé řízení s přiměřenou lhůtou v souladu s články 15, 21 a 41 Listiny základních práv Evropské unie a zároveň se zajistilo plné dodržování ochrany osobních údajů, včetně v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001²⁸, a řádně se zohlednilo riziko zneužití práv uvedené v člancích 8 a 54 Listiny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení zavádí evropský elektronický průkaz služeb a související správní prostředky, jež budou v celé Evropské unii k dispozici poskytovatelům služeb, kteří si přejí tento elektronický průkaz využít.

Aby byl dostupný takový evropský elektronický průkaz služeb, který zajistí přístup k činnostem poskytovatele služeb a jejich výkon, stanoví se ve směrnici [směrnici ESC]... nezbytná koordinace právních a správních předpisů v členském státě.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na služby uvedené v příloze směrnice [směrnice ESC].
2. Tímto nařízením nejsou dotčeny záležitosti uvedené v čl. 1 odst. 2 až 7 směrnice 2006/123/ES.

Nevztahuje se na činnosti a oblasti uvedené v čl. 2 odst. 2 a 3 směrnice 2006/123/ES.

3. V případě rozporu ustanovení tohoto nařízení s ustanoveními jiného předpisu Unie, který upravuje zvláštní aspekty přístupu k činnosti poskytování služeb nebo jejího výkonu v konkrétních odvětvích nebo pro konkrétní profese, mají tato ustanovení jiného předpisu Unie přednost a použijí se na dotyčná konkrétní odvětví nebo profese.

Tímto nařízením, zejména jeho kapitolou III, nejsou dotčena práva pracovníků, povinnosti poskytovatelů služeb a související kontroly v členských státech stanovené směrnicemi 96/71/ES a 2014/67/EU.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

²⁸ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

1. „informacemi o dobré pověsti poskytovatelů“ informace podle čl. 33 odst. 1 směrnice 2006/123/ES;
2. „elektronickým dokumentem“ elektronický dokument, jak je vymezen v čl. 3 bodě 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014²⁹;
3. „systémem IMI“ systém pro výměnu informací o vnitřním trhu zřízený nařízením (ES) 1024/2012;
4. „veřejnou listinou“ jakýkoli dokument vydaný orgány členského státu v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy týkající se otázek významných pro postupy, na něž se vztahuje toto nařízení:
 - a) dokumenty vydané orgánem nebo úředníkem s vazbou na soudy členského státu, včetně dokumentů vydaných státním zástupcem, vyšším soudním úředníkem nebo soudním vykonavatelem („*huissier de justice*“);
 - b) dokumenty vydané správními úřady;
 - c) notářské listiny;
 - d) úřední osvědčení, kterými jsou opatřeny dokumenty podepsané osobami jednajícími jako soukromé osoby, jako je úřední osvědčení o registraci dokumentu nebo potvrzení toho, že dokument byl vydán k určitému datu, a úřední a notářské potvrzení pravosti podpisu;
 - e) dokumenty vyhotovené diplomatickými zástupci nebo konzulárními úředníky členského státu, vydané v rámci výkonu jejich služebních povinností na území kteréhokoli státu v případech, kdy takové dokumenty mají být předloženy na území jiného členského státu nebo diplomatickým zástupcům či konzulárním úředníkům jiného členského státu působícím na území třetího státu;
5. „legalizací“ formální postup ověření pravosti podpisu osoby zastávající veřejný úřad, oprávněnosti osoby dokument podepsat a případně pravosti pečeti nebo razítka, jimiž je dokument opatřen;
6. „formalitou v podobě apostily“ formalita, která může být vyžadována za účelem potvrzení pravosti podpisu, oprávněnosti osoby dokument podepsat a případně pravosti pečeti nebo razítka, jimiž daný dokument opatřil příslušný orgán státu, ze kterého dokument pochází podle Haagské úmluvy ze dne 5. října 1961 o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin (úmluva o apostile);
7. „ověřenou kopií“ kopie originálu dokumentu, která je podepsána a potvrzena jako přesná a úplná reprodukce uvedeného originálu dokumentu orgánem, který je k tomu zmocněn podle vnitrostátního práva;
8. „ověřeným překladem“ překlad provedený osobou k tomu oprávněnou podle právních předpisů některého členského státu;
9. „pojištěním profesní odpovědnosti“ pojištění profesní odpovědnosti, jak je vymezeno v čl. 23 odst. 5 poslední odrážce směrnice 2006/123/ES;

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

10. „službou“ služba, jak je vymezena v čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/123/ES;
11. „poskytovatelem“ poskytovatel, jak je vymezen v čl. 4 odst. 2 směrnice 2006/123/ES;
12. „členským státem usazení“ členský stát usazení, jak je vymezen v čl. 4 odst. 4 směrnice 2006/123/ES;
13. „usazením“ usazení, jak je vymezeno v čl. 4 odst. 5 směrnice 2006/123/ES;
14. „domovským členským státem“ členský stát, jemuž poskytovatel adresoval žádost o evropský elektronický průkaz služeb;
15. „hostitelským členským státem“ členský stát, ve kterém poskytovatel deklaroval úmysl poskytovat služby s využitím evropského elektronického průkazu služeb;
16. „požadavkem“ požadavek, jak je vymezen v čl. 4 odst. 7 směrnice 2006/123/ES;
17. „koordinačním orgánem“ orgán určený v souladu s článkem 17;
18. „příslušným orgánem“ kterýkoli z následujících orgánů:
 - i) příslušný orgán, jak je vymezen v čl. 4 bodě 9 směrnice 2006/123/ES;
 - ii) příslušný orgán, jak je vymezen v čl. 3 odst. 1 písm. d) směrnice 2005/36/ES;
 - iii) jakýkoli orgán nebo subjekt odpovědný za ústřední, obchodní nebo podnikový rejstřík v členském státě;
 - iv) jakýkoli daňový orgán v členském státě;
19. „distributorem pojištění“ distributor pojištění, jak je vymezen v čl. 2 odst. 1 bodu 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97³⁰.

KAPITOLA II

POSTUP VYDÁNÍ EVROPSKÉHO ELEKTRONICKÉHO PRŮKAZU SLUŽEB

Článek 4

Žádost o evropský elektronický průkaz služeb

1. Poskytovatelé se mohou rozhodnout požádat o evropský elektronický průkaz služeb.

Veškeré žádosti o evropský elektronický průkaz služeb se předkládají prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI pomocí vícejazyčného standardního formuláře.

Standardní formulář se skládá z těchto prvků:

 - a) identifikace poskytovatele, včetně případných registračních čísel v ústředním, obchodním nebo podnikovém rejstříku a pro daňové účely a pro účely sociálního zabezpečení;

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (přepřacované znění) (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19).

- b) identifikace činnosti poskytování služeb, hostitelského členského státu, předpokládaného druhu evropského elektronického průkazu služeb;
 - c) informace o tom, zda se předpokládá poskytování služeb informační společnosti;
 - d) informace týkající se usazení poskytovatele v domovském členském státě ve vztahu k činnosti poskytování služeb identifikované podle písmena b), včetně data původního usazení a identifikace jiných členských států usazení;
 - e) požadavky, které musí žadatel splnit za účelem poskytování služby ve svém domovském členském státě, jako jsou kvalifikace nebo certifikace;
 - f) informace o dobré pověsti poskytovatele;
 - g) informace o jakýchkoli stávajících pojištěních odpovědnosti poskytovatele za škody při výkonu povolání na území domovského členského státu, případně včetně informací o krytí činností prováděných na území jiných členských států;
 - h) odkaz na dříve vydané evropské elektronické průkazy služeb pro téhož poskytovatele nebo tutéž činnost poskytování služeb, jak byly identifikovány podle písmen a) a b).
2. Komise určí, jak mají být informace uvedené v písmenech a) až h) předkládány ve standardním formuláři, a prostřednictvím prováděcích aktů stanoví technické podrobnosti standardního formuláře v celé Evropské unii. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.
- Žádost musí obsahovat veškeré nezbytné podpůrné dokumenty, které žadatel uložil do elektronické platformy, kde je k dispozici standardní formulář pro žádost.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15 s cílem dále upřesnit:
- a) podrobnosti prvků informací standardního formuláře uvedené v odst. 1 písm. a) až h), které obsahuje standardní formulář;
 - b) další dokumenty či kategorie dokumentů, u nichž je výjimečně vyžadováno, aby byly zahrnuty jako podpůrné důkazy.
4. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace o procesních úkonech souvisejících s požadavky kladenými na poskytovatele, pokud jde o poskytování služeb prostřednictvím pobočky, agentury nebo kanceláře a dočasné přeshraniční poskytování služeb spadající pod směrnici ...[ESC Directive]....., které jsou nezbytné pro vypracování standardních formulářů žádosti a které popisují informace a dokumenty, jejichž předložení poskytovatelem je vyžadováno podle vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o veškeré příslušné požadavky, a to prostřednictvím systému IMI do [9 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost], pokud již tyto informace nebyly obsaženy ve vlastním oznámení požadavku, které již bylo předloženo podle čl. 15 odst. 7 a čl. 39 odst. 5 směrnice 2006/123/ES.
5. Členské státy Komisi prostřednictvím systému IMI sdělí změny informací, které byly Komisi dříve předány v souladu s odstavcem 4 před vstupem dotčených právních předpisů v platnost.

Článek 5 ***Osvědčení o pojištění***

1. Pokud se informace o pojistném krytí v souladu s čl. 4 odst. 1 třetím pododstavcem písmenem g) zadají do standardního formuláře, k formuláři žádosti se přiloží odpovídající osvědčení o pojištění.

Distributor pojištění nebo subjekt určený členským státem za účelem poskytování povinného pojištění předloží žadateli na jeho žádost osvědčení.

Osvědčení o pojištění obsahuje informace o existenci pojištění profesní odpovědnosti pro dotčené služby, včetně územní působnosti takového krytí v jiných členských státech, pojištěných rizik, doby trvání, výše pojištění na jeden uplatněný nárok a na všechny uplatněné nároky v jednom roce a možných výluk.

2. Komise může prostřednictvím prováděcího aktu přijmout harmonizovaný formát osvědčení o pojištění, které je uvedeno ve druhém pododstavci odstavce 1.

Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

KAPITOLA III **FORMALITY PRO VYSÍLÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ** **A POHYB OSOB SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÝCH**

Článek 6 ***Formality pro vyslané zaměstnance***

1. Poskytovatelé, kteří jsou držiteli evropského elektronického průkazu služeb, mohou prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI předložit předběžné ohlášení podle článku 7 směrnice 2005/36/ES, týkající se odborných kvalifikací zaměstnanců, které hodlají vyslat do hostitelského státu v souvislosti s činností poskytování služeb, pro kterou se elektronický průkaz použije, příslušnému orgánu v hostitelském státě, jak je vymezen v čl. 3 odst. 18 bodě ii) tohoto nařízení.

Předchozí pododstavec se nepoužije na předběžná ohlášení týkající se odborných kvalifikací osob vykonávajících regulovaná povolání:

i) která mají důsledky pro veřejné zdraví nebo bezpečnost a která nevyužívají automatického uznávání podle hlavy III kapitol II, III nebo IIIa směrnice 2005/36/ES;

ii) pro která byl v souladu se směrnicí 2005/36/ES zaveden evropský profesní průkaz.

Ohlášení týkající se odborných kvalifikací vyslaných zaměstnanců se předloží v podobě vícejazyčného formuláře a podpůrných dokumentů požadovaných podle čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice 2005/36/ES.

Ohlášení sdělené podle tohoto odstavce je ohlášením podle článku 7 směrnice 2005/36/ES.

2. Poskytovatelé, kteří jsou držiteli evropského elektronického průkazu služeb a hodlají v souvislosti s činností poskytování služeb vyslat pracovníky do hostitelského členského státu, musí předložit ohlášení podle článku 9 směrnice 2014/67/EU, a to podle postupů, které za tímto účelem stanovily členské státy.

Pokud členské státy stanovily postupy umožňující provedení ohlášení týkajícího se vysílání pracovníků podle článku 9 směrnice 2014/67/EU elektronickými prostředky, elektronická platforma připojená k systému IMI uvedená v odstavci 1 navede držitele průkazu k příslušným vnitrostátním postupům.

3. Poskytovatelé, kteří jsou držiteli evropského elektronického průkazu služeb, mohou rovněž předložit ohlášení podle článku 9 směrnice 2014/67/EU týkající se pracovníků, které hodlají vyslat do hostitelského členského státu v souvislosti s činností poskytování služeb, pro kterou se průkaz použije, příslušnému orgánu v hostitelském členském státě, jak je vymezen v čl. 2 písm. a) směrnice 2014/67/EU, prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI podle odstavce 1, pokud hostitelský členský stát Komisi sdělil, že by se tato možnost měla použít pro vysílání pracovníků na jeho území.

Za účelem využití možnosti stanovené v prvním pododstavci by měl hostitelský členský stát poskytnout všechny prvky požadované podle čl. 9 odst. 1 písm. a) a čl. 9 odst. 2 směrnice 2014/67/EU jako základ pro vícejazyčné formuláře, které mají být předkládány pro účely ohlášení pracovníků vysílaných na jeho území. Komise tento formulář zveřejní v Úředním věstníku a zpřístupní jej uživatelům v elektronické platformě připojené k systému IMI. Příslušné informace týkající se požadovaných prvků musí být k dispozici dotčenému hostitelskému členskému státu plně v souladu s jazykovými požadavky stanovenými v čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/67/EU.

Ohlášení sdělené v souladu s prvním a druhým pododstavcem je platným ohlášením pro účely čl. 9 odst. 1 písm. a) a čl. 9 odst. 2 směrnice 2014/67/EU, aniž jsou tím dotčeny další správní požadavky nebo kontrolní opatření, které stanovil hostitelský členský stát v souladu s článkem 9 uvedené směrnice.

Hostitelský členský stát smí oznámit Komisi, že možnost stanovenou v prvním pododstavci si již nepřeje využívat.

4. Komise je oprávněna přijmout prostřednictvím prováděcích aktů technická pravidla týkající se návrhu vícejazyčného formuláře uvedeného v odstavci 1. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem podle čl. 16 odst. 2.

Článek 7

Formality pro pohyb osob samostatně výdělečně činných

1. Poskytovatelé, kteří jsou fyzickými osobami a žádají o evropský elektronický průkaz služeb, mohou předložit předběžné ohlášení týkající se jejich odborných kvalifikací prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI za stejných podmínek, jako jsou podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 ve vztahu k jejich pracovníkům.

Pokud jde o předběžná ohlášení týkající se odborných kvalifikací poskytovatele, osvědčení uvedená v čl. 7 odst. 2 písm. b) a d) směrnice 2005/36/ES se nahradí vyplněným formulářem žádosti o evropský elektronický průkaz služeb, který se předá hostitelskému členskému státu podle článku 11 směrnice [ESC Directive]....., a jímž se dokládá usazení poskytovatele.

2. Ohlášení předané podle odstavce 1 je předběžným ohlášením podle článku 7 směrnice 2005/36/ES.

3. Komise smí prostřednictvím prováděcích aktů přijmout technická pravidla týkající se návrhu vícejazyčných formulářů uvedených v odstavci 1. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem podle čl. 16 odst. 2.

KAPITOLA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ O POSTUPECH TÝKAJÍCÍCH SE EVROPSKÉHO ELEKTRONICKÉHO PRŮKAZU SLUŽEB

Článek 8

Elektronické postupy

1. Poskytovatelé mají právo na plně elektronické vyřizování a zpracování postupů týkajících se žádosti, vydání a aktualizace evropského elektronického průkazu služeb, jakož i na plně elektronické vyřizování formalit podle čl. 6 odst. 1 a 3 a článku 7.

Tyto elektronické postupy a formality Komise zpřístupní prostřednictvím elektronické platformy připojené k systému IMI.

Členské státy určí, zda procesní postupy mezi jejich koordinačními orgány a jejich příslušnými orgány podílejícími se na postupech a formalitách souvisejících s evropským elektronickým průkazem služeb pro vysílání zaměstnanců a pohyb osob samostatně výdělečně činných podle článků 6 a 7 budou elektronické či nikoli.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické specifikace pro elektronické vyřizování a zpracovávání postupů uvedených v odstavci 1, včetně opatření k zajištění integrity, důvěrnosti a přesnosti informací a podmínek a postupů pro držitele evropského elektronického průkazu služeb ke stahování uvedených informací, k umožnění přístupu třetích stran k uvedeným informacím a k ověřování těchto informací třetími stranami.

Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

3. Koordinační orgány členských států informují veřejnost o fungování a přidané hodnotě evropského elektronického průkazu služeb a formalitách týkajících se vysílání zaměstnanců a pohybu osob samostatně výdělečně činných podle čl. 6 odst. 1 a článku 7.

Článek 9

Forma dokumentů a překlad

1. V rámci postupů pro vydávání, aktualizaci, pozastavení nebo odejmutí evropského elektronického průkazu služeb musí příslušné orgány členských států přijímat dokumenty ve formě prosté kopie a nesmí požadovat, aby jim byly předkládány dokumenty podléhající legalizaci, formalitám v podobě apostily, osvědčení nebo potvrzení pravosti.
2. Pokud je v souladu právními předpisy EU vyžadována zvláštní forma dokumentů používaných pro účely formalit spojených s vysíláním zaměstnanců a pohybem osob samostatně výdělečně činných podle čl. 6 odst. 1 a článku 7, musí příslušné orgány členských států, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 19 bodu ii), přijímat:

- a) veřejné listiny, ověřené dokumenty nebo jejich ověřené kopie osvobozené od formality v podobě apostily a veškerých forem legalizace;
 - b) dokumenty osvědčené v členském státě původního vydání nebo dokumenty, jejichž pravost byla tamtéž potvrzena, v souladu s jeho právními a správními předpisy nebo praxí, jako osvědčené nebo s potvrzenou pravostí;
 - c) ověřené kopie vyhotovené v kterémkoli členském státě, v souladu s právními předpisy členského státu, ve kterém bylo ověření provedeno.
3. Ověřený překlad není vyžadován u dokumentů používaných v rámci postupů pro vydání, aktualizaci, pozastavení nebo odejmutí evropského elektronického průkazu služeb nebo v rámci formalit týkajících se vysílání zaměstnanců a pohybu osob samostatně výdělečně činných podle čl. 6 odst. 1 a článku 7. Tímto není dotčeno právo členských států požadovat v souladu s právními předpisy EU neověřené překlady dokumentů do některého z jejich úředních jazyků.
 4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technická pravidla pro automatický překlad informací a dokumentů v rámci postupů vydání, aktualizace, pozastavení nebo odejmutí evropského elektronického průkazu služeb nebo v souvislosti s formalitami pro vysílání zaměstnanců a pohyb osob samostatně výdělečně činných podle čl. 6 odst. 1 čl. a 7. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

Článek 10

Poplatky za vydání evropského elektronického průkazu služeb a týkající se formalit spojených s vysíláním zaměstnanců a pohybem osob samostatně výdělečně činných

1. Veškeré poplatky účtované v souvislosti s postupem vydání evropského elektronického průkazu služeb musí být opodstatněné a přiměřené a nesmí převýšit náklady přímo vyplývající ze zvláštní činnosti týkající se tohoto postupu.

Poskytovatelé mají právo na náhradu poplatků, které předtím zaplatili buď domovskému, nebo hostitelskému členskému státu v souvislosti s žádostmi, které nebyly zkoumány, ověřeny a vyplněny členským státem podle čl. 11 odst. 1 směrnice.....[ESC Directive].....

Nevybírají se žádné poplatky, pokud jde o:
 - a) postupy aktualizace, pozastavení, odejmutí nebo zrušení evropského elektronického průkazu služeb;
 - b) poskytnutí dodatečných informací držitelem elektronického průkazu podle čl. 17 odst. 4... [směrnice];
 - c) formality zavedené podle čl. 6 odst. 1 a článku 7 pro vysílání zaměstnanců a pohyb osob samostatně výdělečně činných.
2. Členské státy sdělí Komisi nejpozději [2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost] prostřednictvím systému IMI informace o poplatcích a způsobech platby zavedených podle tohoto článku a tyto informace vhodným způsobem zveřejní.
3. Prostřednictvím prováděcích aktů přijme Komise technické předpisy týkající se způsobů platby a zpracování.

Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

KAPITOLA V POJIŠTĚNÍ PROFESNÍ ODPOVĚDNOSTI

Článek 11

Výkaz uvádějící uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody

1. Distributor pojištění vydá do patnácti dnů od obdržení příslušné žádosti pojistníka výkaz uvádějící uplatněné nároky v rámci odpovědnosti za škody týkající se jeho činností, na které se vztahuje smlouva o pojištění profesní odpovědnosti, v průběhu nejvýše pěti posledních let trvání smluvního vztahu, nebo neexistenci takových nároků, popisující závazky vzniklé v důsledku poskytování dotčených služeb, jež byly předmětem nároku.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout pravidla týkající se normalizovaného formátu výkazu podle odstavce 1.

Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

Článek 12

Povinnosti distributorů pojištění

Distributoři pojištění a subjekty určené členským státem za účelem poskytování povinného pojištění, řádně a nediskriminačním způsobem zohlední v akceptační politice i při výpočtu pojistného zkušenosti poskytovatele, jež se odrážejí ve výkazu uplatněných nároků vydaném podle článku 11, který předkládá poskytovatel.

Článek 13

Povinnosti profesních organizací

Profesní organizace, včetně příslušných orgánů, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 18 bodech i) a ii), které svým členům nebo poskytovatelům služeb za určitých podmínek poskytují skupinové krytí týkající se pojištění profesní odpovědnosti, zajistí přístup k takovému krytí za stejných podmínek a nediskriminačním způsobem poskytovatelům služeb z jiných členských států, které projeví zájem využít tohoto skupinového krytí.

KAPITOLA VI ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Výměna informací a vzájemná pomoc

1. Koordinační orgány a příslušné orgány v různých členských státech si vyměňují informace a poskytují si vzájemnou pomoc v rámci postupu vydávání, pozastavení, odejmutí nebo zrušení evropského elektronického průkazu služeb a také při aktualizaci informací v něm obsažených. Tato povinnost se použije také v souvislosti s plněním formalit podle čl. 6 odst. 1 a článku 7 pro vysílání zaměstnanců a pohyb osob samostatně výdělečně činných ve vztahu k příslušným orgánům, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 19 bodu ii).

2. Koordinační orgány a příslušné orgány využívají k získání nebo ověření dříve získaných informací v souvislosti s postupy uvedenými v předchozím odstavci 1 všech dostupných propojení vnitrostátních rejstříků, včetně propojení ústředních, obchodních a podnikových rejstříků podle směrnice 2009/101/ES a insolvenčních rejstříků podle nařízení (EU) č. 2015/848.
3. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů technická pravidla pro nakládání s vyměňovanými informacemi, jejich zpracovávání a poskytování vzájemné pomoci, která jsou uvedena v odstavcích 1 a 3. Tím není dotčeno fungování systémů propojení uvedených v odstavci 2 tohoto článku, ani příslušných technických specifikací.

Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

Článek 15

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od [...]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti takovému prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění uvedeného rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 16

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen výbor uvedený v čl. 40 odst. 1 směrnice 2006/123/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 17
Určení a úloha koordinačních orgánů

1. Pro účely tohoto nařízení určí každý členský stát jeden koordinační orgán, který je zmocněn plnit úkoly, jež jsou mu svěřeny podle tohoto nařízení.
2. Členské státy Komisi oznámí totožnost koordinačních orgánů určených podle odstavce 1 nejpozději do [devíti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost] a zaregistruje je v systému IMI v souladu s čl. 5 písm. f) nařízení (EU) č. 1024/2012.
3. Tento článek nezpochybňuje rozdělení pravomocí členských států na místní nebo regionální úrovni.

Článek 18
Monitorování provádění

Komise ve spolupráci s členskými státy, sociálními partnery a ostatními relevantními zúčastněnými stranami zavede monitorovací mechanismy pro účely monitorování provádění a dopadu tohoto nařízení, zejména jeho dopadu na svobodu usazování a svobodu poskytování služeb ve všech členských státech, pokud jde o dotčené služby, s ohledem na náklady, které pro poskytovatele vyplynou z rozšíření přeshraničních operací, větší transparentnost týkající se přeshraničních poskytovatelů, posílení hospodářské soutěže a způsob, jak ovlivňuje ceny a kvalitu dotčených služeb, s přihlédnutím k relevantním ukazatelům.

Článek 19
Ustanovení o přezkumu

Do 60 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost a následně nejpozději každých pět let Komise toto nařízení vyhodnotí a Evropskému parlamentu a Radě předloží zprávu o jeho funkčnosti, včetně analýzy dopadu na administrativní zátěž, která vznikla poskytovatelům služeb působícím přeshraničně. V uvedené zprávě bude zahrnuto také hodnocení všech praktických zkušeností nabytých v oblasti spolupráce mezi koordinačními orgány. Tato zpráva obsahuje posouzení vhodnosti zavedení evropského elektronického průkazu služeb pro ostatní činnosti v oblasti služeb. Obsahuje hodnocení směrnice[směrnice ESC]...v souladu s článkem 21.

V rámci zprávy stanovené v čl. 24 odst. 1 směrnice 2014/67/EU Komise posoudí, zda a do jaké míry by elektronická platforma připojená k systému IMI podle článku 6 tohoto nařízení mohla usnadnit plnění formalit nutných pro vysílání pracovníků podle článku 9 směrnice 2014/67/EU. V posouzení se zohlednění zkušenost členských států, které se mohly rozhodnout, že použijí elektronickou platformu připojenou k systému IMI podle čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení.

Článek 20
Změna nařízení (EU) č. 1024/2012

V příloze nařízení (EU) č. 1024/2012 se doplňuje nový bod, který zní:

„9. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU), kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb a související správní prostředky.“

Článek 21
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost [dvacátým dnem] po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 4 odst. 1 až 3, čl. 5 odst. 1, čl. 6 odst. 1, 2, 3 a 4, čl. 7 odst. 1 a 2, čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 1, 2 a 3, čl. 10 odst. 1 a čl. 14 odst. 1, 2 a 3 se použijí ode dne [dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1 Název návrhu/podnětu
- 1.2 Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3 Povaha návrhu/podnětu
- 1.4 Cíle
- 1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6 Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7 Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2 Systém řízení a kontroly
- 2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2 Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1 *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2 *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3 *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4 *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5 *Příspěvky třetích stran*
- 3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí evropský elektronický průkaz služeb a související správní prostředky

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB³¹

Hlava 02: Vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky

Aktivita 02 03: Vnitřní trh zboží a služeb

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☒ Návrh/podnět se týká **nové akce oznámené ve strategii pro jednotný trh**

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**³²

☐ Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

☐ Návrh/podnět se týká **akce přesměrované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Strategický plán GŘ GROW na období 2016–2020 vymezuje jako jednu z priorit Komise hlubší a spravedlivější vnitřní trh s posílenou průmyslovou základnou. Ve svém sdělení o strategii pro jednotný trh s názvem „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“ (COM(2015) 550 final) Komise oznámila legislativní iniciativy zaměřené na odstranění překážek na trhu služeb.

V této souvislosti bylo v rámci strategie pro jednotný trh navrženo zavedení evropského elektronického průkazu služeb („pasu služeb“), aby se zvýšila jistota a omezily překážky, s nimiž se potýkají poskytovatelé služeb, kteří chtějí v zájmu rozšíření své činnosti vstoupit na další trhy EU. Toto ohlášení uvítala Evropská rada ve svých závěrech z června 2016.

Obecnými cíli této iniciativy je zlepšit integraci trhu v oblasti stavebnictví a služeb pro podniky, jakož i posílit růst produktivity v obou odvětvích.

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifické cíle

Specifickými cíli tohoto návrhu je, aby:

– společnosti mohly snadněji poskytovat služby v jiných členských státech a jejich náklady se snížily,

– se zvýšila důvěra trhu vůči zahraničním poskytovatelům služeb poskytnutím větší transparentnosti a více informací,

³¹ ABM: řízení podle činností (Activity-Based Management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

³² Uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

– se posílila úroveň dynamiky trhu a hospodářská soutěž, čímž se rozšíří výběr a zvýší přidaná hodnota pro spotřebitele.

V zájmu dosažení těchto cílů se předpokládají následující činnosti:

1. snížení administrativní zátěže postupem na úrovni EU pomocí veřejného rozhraní, které poskytovatelům služeb umožní splnění formalit online;
2. propojení domovského členského státu a hostitelského členského státu prostřednictvím platformy IT na evropské úrovni. Za tímto účelem bude systém IMI sloužit jako podpůrný nástroj pro vnitrostátní orgány. Měl by být dále rozvíjen, čímž by se podpořilo fungování evropského elektronického průkazu služeb.

Příslušné aktivity ABM/ABB

Kapitola 02 03: Vnitřní trh zboží a služeb

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Návrh vycházející ze směrnice, kterou se zavádí evropský elektronický průkaz služeb, přinese:

1. snížení administrativní zátěže pro poskytovatele služeb, kteří chtějí poskytovat služby v jiných členských státech, vzhledem k tomu, že by mohli využít zjednodušeného elektronického postupu pro splnění formalit a těžit z transparentnosti, pokud jde o vyřizování žádostí. To jim umožní ušetřit čas a náklady při přeshraničním poskytování služeb či zřizování vedlejší provozovny;
2. snížení administrativní zátěže, kterou nesou vnitrostátní orgány, včetně usnadňování posílené spolupráce mezi různými členskými státy;
3. úspory nákladů na základě stávajícího nástroje IT (systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen dále jen „IMI“)) v nových oblastech, aby bylo možno těžit z úspor z rozsahu a šíře (namísto vývoje nového jednoúčelového nástroje). Příslušné orgány jsou již v systému IMI registrovány.

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Návrh přispěje k účinnějšímu provádění směrnice o službách, zejména v oblasti služeb pro podniky a stavebních služeb.

Jeho přímý dopad by mohl být měřen pomocí těchto ukazatelů:

- počet poskytovatelů služeb, kteří by využívali evropský elektronický průkaz služeb (a průvodní formality pro vysílání zaměstnanců nebo pohyb osob samostatně výdělečně činných);
- zkušenosti poskytovatelů služeb s tím, jak snadná je finalizace jednotlivých nabízených elektronických postupů;
- průměrná rychlost nabízených postupů;
- množství vyměněných informací mezi členskými státy;
- zkušenosti těch členských států, které využívají možnosti uvedené v čl. 6 odst. 3 nařízení s ohledem na výše uvedená kritéria.

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Návrh sníží administrativní zátěž a zvýší právní jistotu pro poskytovatele služeb, kteří chtějí začít poskytovat služby v jiném členském státě, a to jak dočasně, tak pomocí vedlejší provozovny. Poskytnutím větší transparentnosti a více informací trh navíc získá větší důvěru v poskytovatele služeb.

Evropský elektronický průkaz služeb by rovněž představoval určité výhody pro orgány členských států. Za prvé, příslušné orgány hostitelského a domovského členského státu by se potýkaly s nižší pracovní zátěží tím, že by tradiční papírování bylo nahrazeno elektronickými postupy. Tento postup by byl vysoce standardizovaný a k dispozici budou nástroje automatického překladu. Za druhé, formality se omezí na jednu elektronickou žádost namísto několika souběžných postupů, které existují v současnosti.

Bude toho dosaženo vytvořením jednotného postupu na úrovni EU, který bude založen na společné celoevropské platformě IT (systém IMI). Tento systém již několik let vyvíjí, spravuje a financuje Komise. Členské státy mají s uvedeným systémem zkušenosti, neboť je v IMI od roku 2011 zaregistrováno již více než 5 000 příslušných orgánů.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení EU*

Případná vnitrostátní nebo regionální řešení v oblasti administrativního zjednodušování by se v jednotlivých členských státech lišila, pokud jde o úspory nákladů a účinnost. Opatřením na úrovni EU by se zajistilo, aby poskytovatelé služeb, kteří rozšiřují své činnosti do zahraničí, mohli využívat méně rozdílného přístupu napříč členskými státy.

Vzhledem k povaze systému IMI, který je ústředním komunikačním nástrojem vyvinutým a hostovaným Komisí, se usnadní zavedení a plynulý průběh vydávání evropského elektronického průkazu služeb a rovněž se zajistí účinný systém spolupráce mezi členskými státy. Evropský elektronický průkaz služeb (na základě systému IMI) by rovněž umožnil překonání určitých překážek, jako jsou například náklady na překlady pro podniky. Komise nabídne systém IMI jako bezplatnou platformu IT členským státům, které si přejí ji využít pro elektronické podání předběžných ohlášení pracovníků, kteří jsou vysláni na jejich území. Komise nabídne systém IMI také pro účely vnitrostátních výměn v souvislosti s evropským elektronickým průkazem služeb, pokud si to budou členské státy přát.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Samotný systém IMI se ukázal jako účinný a spolehlivý nástroj také v jiných oblastech. Dobrým příkladem je postup v rámci evropského profesního průkazu (EPC) zavedený v roce 2013 změnou směrnice 2005/36/ES, který je uplatňován pro účely uznávání odborných kvalifikací.

EPC usnadňuje uznávání odborných kvalifikací pro odborníky z vybraných povolání. Jedná se o centralizovaný postup na úrovni EU s jasně definovaným průběhem v rámci systému IMI. Povinnosti členských států, pokud jde o procesní postupy, jsou popsány podrobně, čímž se zamezí mnohoznačnému charakteru obecnějších pravidel. Představuje cílené řešení opírající se o zvláštní pravidla pro praktické otázky ohledně dokumentů, lhůt pro zpracování žádostí a tichého souhlasu v případě, že orgány hostitelských zemí nepřijmou konečné rozhodnutí v rámci stanovené lhůty. EPC tak poskytuje jednodušší, rychlejší a transparentnější způsob, jak zajistit uznání kvalifikací.

Od zavedení EPC v lednu 2016 již bylo vydáno více než 560 těchto průkazů (stav k 20. říjnu 2016). EPC byl využit ve velké míře, což odráží vysokou poptávku mezi odborníky, kteří ho nyní mohou využít (zdravotní sestry, fyzioterapeuti, horští vůdci, realitní makléři a farmaceuti).

1.5.4. *Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Cílem řady plánovaných iniciativ Komise je rovněž zavést elektronické postupy nebo prostředky, u nichž se počítá s co nejrozsáhlejší součinností. Patří mezi ně iniciativy týkající se systému propojení obchodních rejstříků (BRIS), propojení insolvenčních rejstříků a rozšíření zjednodušeného jednoho správního místa pro DPH. Systém BRIS bude zprovozněn od poloviny roku 2017 a nabídne širší přístup k údajům o společnostech. Od roku 2019 bude rozšířen o propojení insolvenčních rejstříků.

Počínaje rokem 2021 se díky zjednodušenému jednomu správnímu místu pro DPH sníží náklady související s formalitami v oblasti DPH, které nesou zahraniční poskytovatelé služeb.

Všechny tyto iniciativy jsou doplňkem evropského elektronického průkazu služeb. Kromě toho se bude usilovat o součinnost. Informací dostupných prostřednictvím systému BRIS (a rovněž propojení insolvenčních rejstříků) by měly koordinační orgány využít – je-li to technicky proveditelné – například pro účely vyplnění žádosti o ESC či porovnávání informací.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ Časově omezený návrh/podnět.

– ☐ Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

– ☐ Finanční dopad od RRRR do RRRR

☒ Časově neomezený návrh/podnět návrh/podnět

Provádění s obdobím rozběhu od 2018 do 2021,

poté plné fungování. Náklady na hosting, provoz a údržbu jsou zahrnuty do příslušných nákladů na provozování systému IMI.

1.7. Předpokládaný způsob řízení³³

☒ Přímé řízení Komisí

– ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie;

– ☐ prostřednictvím výkonných agentur;

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

– ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;

– ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);

– ☐ EIB a Evropský investiční fond;

– ☐ subjekty uvedené v článcích 208 a 209 finančního nařízení;

– ☐ veřejnoprávní subjekty;

– ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;

– ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;

– ☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

³³

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Komise podává zprávy o vývoji a výkonnosti systému IMI prostřednictvím srovnávacího přehledu výsledků v oblasti jednotného trhu, který je dostupný on-line. V této souvislosti bude nutné podávat adekvátní informace o tom, jak je systém IMI využíván pro účely žádostí o evropský elektronický průkaz služeb. Evropskému inspektorovi ochrany údajů budou navíc pravidelně předkládány zprávy o otázkách ochrany údajů, včetně jejich zabezpečení, které jsou uloženy v systému IMI.

Po zavedení evropského elektronického průkazu služeb se bude rovněž v budoucích právních nástrojích počítat s přezkumem po 5 letech.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Obecným, zjiitelným rizikem je to, že poskytovatelé služeb nástroj evropského elektronického průkazu služeb nepřijmou. Uvedené riziko spočívá v tom, že bude o evropský elektronický průkaz služeb pouze malý nebo vůbec žádný zájem, přestože bude zcela vyvinutým a funkčním nástrojem. Dalším rizikem je, že příslušným orgánům se přizpůsobení tomuto nástroji bude jevit jako složité a možná neposkytnou dostatečné zdroje pro řádné a včasné zpracování žádostí.

Jedním z hlavních příznačných rysů návrhu je, že evropský elektronický průkaz služeb bude vycházet z funkcí systému IMI. Celkový rizikový rámec systému IMI, včetně operačních rizik, byl identifikován v kontextu nařízení (EU) č. 1024/2012 („nařízení o systému IMI“). Komise je „majitelem systému“ IMI a je zodpovědná za jeho každodenní provoz, údržbu a vývoj. Systém vyvíjí a hostuje interní dodavatel, čímž je zajištěna vysoká úroveň kontinuity činností. V kontextu zavádění evropského elektronického průkazu služeb existují také rizika týkající se otázek ochrany údajů.

2.2.2. Informace o zavedeném systému vnitřní kontroly

Komise při řešení obecných rizik výše uvedených v oddílu 2.2.1 poskytne pomoc (např. v podobě pracovních seminářů atd.) všem zúčastněným stranám (např. orgánům členských států, profesním subjektům atd.) a bude zavedení a využívání tohoto nového systému aktivně propagovat. Členské státy budou mít rovněž povinnost propagovat přínosy navrhovaného nástroje.

Provozní aspekty evropského elektronického průkazu služeb, zejména veřejné rozhraní, podpůrný nástroj, jakož i nástroj pro oznamování, jsou spojeny s fungováním systému IMI a je třeba na ně nahlížet v rámci celkové struktury vnitřní kontroly IMI, jak je stanoveno v nařízení o systému IMI. Řídící výbor IMI je odpovědný za monitorování a kontrolu na vysoké úrovni. Pravidelná zasedání a nástroje pro podávání zpráv usnadňují podrobné monitorování vývoje IT a údržby v oblasti IT.

Navíc podle článku 21 nařízení o systému IMI zajišťuje evropský inspektor ochrany údajů od roku 2012, aby Komise zpracovávala osobní údaje v systému IMI v souladu s použitelnými pravidly. Vnitrostátní orgány pro ochranu údajů budou monitorovat zpracovávání osobních údajů příslušnými orgány na úrovni členského státu.

2.2.3. *Odhad nákladů a přínosů kontrol a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb*

Obecná rizika budou řešena prostřednictvím příslušných opatření, včetně poskytování pomoci a informací dotčeným zúčastněným stranám.

Provoz v rámci evropského elektronického průkazu služeb bude založen na funkcích systému IMI a bude spadat pod stávající systém řízení a kontroly pro systém IMI. Má se za to, že návrh nepovede ke zvýšenému riziku výskytu chyb.

2.3. **Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí**

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Pro účely boje proti podvodům, korupci a jakékoli jiné nezákonné činnosti se v kontextu systému IMI bez jakéhokoli omezení uplatní ustanovení, která jsou běžně použitelná pro činnosti Komise, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo [Okruh]	RP/NRP ³⁴	zemí ESVO ³⁵	kandidátsk ých zemí ³⁶	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
1A	02.03.04 Nástroje pro správu a řízení vnitřního trhu	RP	ANO	NE	NE	NE

³⁴ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

³⁵ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

³⁶ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

Příděly uvedené v tomto oddíle budou pokryty přerozdělením; neočekává se žádný dopad na rozpočet EU nad rámec prostředků, které již byly naplánovány v rámci oficiálního finančního plánování Komise.

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

EUR

Okruh víceletého finančního rámce	1A	Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost
--	----	---

GŘ: GROW			2018	2019	2020	2021	CELKEM
• Operační prostředky							
02.03.04	Závazky	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Platby	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Číslo rozpočtové položky	Závazky	(1a)					
	Platby	(2a)					
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ³⁷							
Číslo rozpočtové položky		(3)	0	0	0	0	0
CELKEM prostředky pro GŘ GROW	Závazky	=1+1a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Platby	=2+2a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• Operační prostředky CELKEM							
	Závazky	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Platby	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)	0	0	0	0	0

³⁷

Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

CELKEM prostředky z OKRUHU 1A víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Platby	=5+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

Okruh víceletého finančního rámce	5	Správní výdaje
--	----------	----------------

EUR

		2018	2019	2020	2021	CELKEM
GŘ: GROW						
• Lidské zdroje		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Ostatní správní výdaje		0	0	0	0	0
CELKEM pro GŘ GROW	Prostředky	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

CELKEM prostředky z OKRUHU 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
--	----------------------------------	---------	---------	---------	---------	------------------

EUR

		2018	2019	2020	2021	CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Platby	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Odhadovaný dopad na operační prostředky

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v EUR

Uved'te cíle a výstupy ↓			2018		2019		2020		2021		CELKEM	
	Druh ³⁸	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem
SPECIFICKÝ CÍL č. 1 ³⁹ Snížení administrativní zátěže												
– Výstup	Veřejné rozhraní			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
Mezisoučet za specifický cíl č. 1				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 Podpůrný nástroj												
– Výstup	Podpůrný nástroj			110 000		345 000		345 000		0		800 000
Mezisoučet za specifický cíl č. 2				110 000		345 000		345 000		0		800 000
NÁKLADY CELKEM				310 000		945 000		945 000		0		2 200 000

³⁸ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).
³⁹ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.2. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.2.1. Shrnutí

- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

EUR

	2018	2019	2020	2021	CELKEM
--	------	------	------	------	--------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce					
Lidské zdroje	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Ostatní správní výdaje					
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Mimo OKRUH 5⁴⁰ víceletého finančního rámce					
Lidské zdroje					
Ostatní výdaje správní povahy					
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce					

CELKEM	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GR. Veškeré dopady vyplývající z provádění navrhovaných rozhodnutí o počtu zaměstnanců či výši prostředků budou pokryty přerozdělením stávajících zdrojů.

3.2.2.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:
- Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	2018	2019	2020	2021
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)				
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	2,2	3,1	3,1	2,6

⁴⁰

Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

XX 01 01 02 (při delegacích)				
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)				
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)				
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE) ⁴¹				
XX 01 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)				
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)				
XX 01 04 yy ⁴²	– v ústředích			
	– při delegacích			
XX 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)				
10 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)				
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)				
CELKEM	2,2	3,1	3,1	2,6

– **XX** je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ. Veškeré dopady vyplývající z provádění navrhovaných rozhodnutí o počtu zaměstnanců či výši prostředků budou pokryty přerozdělením stávajících zdrojů.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	<u>Podpora přijetí souvisejících prováděcích aktů, řízení projektů, analýza hospodářské činnosti a provádění podpůrných činností.</u>
Externí zaměstnanci	

⁴¹ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁴² Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.3. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- ☒ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- ☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce.

3.2.4. *Příspěvky třetích stran*

- ☒ Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ na vlastní zdroje
 - ☐ na různé příjmy